

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

You are Invited
by His Royal Majesty, the King,
to stand witness as he is joined in holy matrimony to

The **KING'S**

innocent

BRIDE

R.S.V.P.

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

ALEXA RILEY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KRALIN MASUM GELİNİ

ALEXA RILEY

İçindekiler

[Kralın Masum Gelini Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12 Sonsöz](#)

[Sonsöz Epilog](#)

[Prensesi Bölüm 1](#)

[Ayrıca Alexa Riley Yazarı](#)

[Takip Edin](#)

Telif Hakkı © 2018 Yazar Alexa Riley LLC tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü fotokopi, kayıt veya diğer yollarla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar hariç olmak üzere, yayıncının önceden yazılı izni olmadan elektronik veya mekanik yöntemlerle. İçin izin talepleri için riley_alex@aol.com <http://alexariley.com/>

adresine e-posta gönderin.

Yayıncının Notu: Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür. Yer ve halk isimleri bazen atmosferik amaçlar için kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya işletmelerle, şirketlerle, olaylarla, kurumlarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

[Aquila Editing](#) tarafından düzenlendi

Kralın Masum Gelini

ALEXA RILEY TARAFINDAN

Kate küçükken amcasıyla birlikte yaşamaya zorlanmış ve kilit altında tutulmuştur. Sonra bir gün

O gece amcasının kendisini bir bahiste teminat olarak kullanacağını öğrendi ve kurtulması gerektiğini biliyordu. Ama bunu yaptığında, kralla başının belaya gireceğini hiç düşünmemiştir.

Yakup çevresindeki her şeyin hükümdarıdır ve krallığında huzuru korumak zorundadır. Huzuruna izinsiz giren biri getirildiğinde, bundan sonra olacaklara hazırlıklı değildir. Hak iddia etmeye ve istediğini almaya hazırdır. Ne de olsa o bir kraldır.

Uyarı: Bu saplantılı hükümdar tam da sarayın sipariş ettiği şey! Tacınızı kapın ve Kraliyet Düğünü'nü kabarık, eğlenceli bir insta aşkla kutlamaya hazır olun.

Harry ve Meghan'a...
Sabırsızlanıyoruz!

Birinci Bölüm

KATE

"M Ove, evlat!" Gardiyan sırtımı iterek beni öne doğru itti. Tökezleyerek Jack amcama çarptım, o da beni sert zemine düşmekten kurtardı.

beton zemin. Elleri bir an için beni sıkıyor. Karanlık gözlerine bakıyorum ve bana çenemi kapalı tutmamı söylediğini biliyorum. Beni kendisinden uzaklaştırıyor. Sendeliyorum ama ayağımı buluyorum.

"Çekil!" diye bağılıyor gardiyan yine. Yüzümü mümkün olduğunca korumaya çalışarak başımı eğiyorum. Bakışlarım yere düşüyor ve taktığım kapüşonun yüzümü daha da fazla maskeleyesine izin veriyorum. Başta bunu taktığım için şükrediyorum. Sadece sıcak tutmak için değil, aynı zamanda bir kız olduğumu gizlemek için de alıyorum. Şimdilik işe yarıyor gibi görünüyor. Bana erkek demeye devam ediyorlar ve ben onları düzeltmedim. Tek sorun ağır olması ve benden neredeyse iki kat büyük olması. Sürekli takılıp düşüyorum. Koşmam gerekeceğini hesaba katmamıştım. Gece yavaşça kaçacağımı sanıyordum. Amcamın evinden kaçmak için saatlerim olduğunu düşünüyordum.

Yanılmışım. Beni birkaç dakika içinde kayıp olarak buldu. Beni kontrol ediyor olmalıydı. Benim haberim olmadan bunu ne sıklıkla yaptığını merak ediyorum. Neden bu kadar geç bir saatte geldi, hiçbir fikrim yok. Ama vardı. Uçarak geldiğinde

Evden çıkıp adımı haykırdığında olabildiğince hızlı koşardım. Yeterince hızlı değildim. Sadece beni yakalamakla kalmamış, aynı zamanda ikimizin de bedelini ödeyeceği büyük bir hata yapmışım. Koşarken kaybolmuştum ve bir şekilde kralın arazisine girmiştim. İkimiz de beş silahlı muhafız tarafından izinsiz girdiğimiz için tutuklandık. Yoldan ayrılmamam gerektiğini biliyordum ama eğer beni arıyorsa onu daha çabuk yakalayacağımdan emindim. Bunun bir önemi olmadığı açıktı. Amcam savaşmadan gitmeme izin vermeyecekti. Ben ona aittim. Ben onun malıyım.

Bunu kafama tekrar tekrar soktu. Benimle istediği her şeyi yapmaya hakkı var. Onunla bu kadar iyi olduğum için ona minnettar olmalıyım. Her şey daha kötü olabilirdi.

Yaptığım küçük saldırıları unutmayalım. Beni yakalayan gardiyanlardan birine yumruk atmış olabilirim. Bu da sert bir ters yumruk yememle sonuçlandı. Yanağım hâlâ zonkluyor. Elimle birlikte. Uzanıp yüzüme dokunuyorum, temas edince yüzüm buruşuyor. Amcam bizi bırakması için gardiyanla tartışmaya çalıştı. Ona benim onun çocuğu olduğumu ve sadece peşimden koştuğunu söyledi. Buna dayanamadı. Ellerimiz önden bağlandı ve üstü açık olmayan büyük bir aracın arkasına bindirildik.

Dürüst olmak gerekirse ne istediğimden emin değilim. Hangisinin benim için daha iyi bir seçim olacağını bilmiyorum - hücre mi yoksa amcamın evine geri dönmek mi? Oradan nefret ettim. Büyükannem öldükten sonra oraya taşınmak zorunda kaldığım andan itibaren nefret ettim. Küçüklüğümden beri beni o büyüttü. Ailemi hiç tanımadım ve sadece bir amcam olduğunu duydum. Sonra beş yıl önce onun yanına gönderildim. Yepyeni bir dünya gibi hissettiren bir yere gönderildim. Sadece başka bir ülke olabilirdi ama hayatım boyunca bildiğim her şey gitmişti.

Hiç bir gerçek neden yokken benden nefret ediyor gibi görünen bir adamla baş başa kalmıştım. Ona göre ben bedava işçiydim. Sayıyordum

On sekizinci yaşı gününe sayılı günler kalmıştı. Büyüdüğüm yerde on sekiz yaşına bastığında yetişkin olurdun. Burada da aynı şeyin geçerli olduğunu sanıyordum. Yanılıyor olabilirdim.

Ama bunun doğru olduğunu ve sonunda ondan kurtulabileceğimi umuyordum. Nereye gideceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Evden uzaklaşmama asla izin vermezdi. İzole edilmişim. Sonra geçen hafta evde yaptığı haftalık sarhoş poker oyunlarından birinde adımın geçtiğini duydum.

Benimle kumar oynadı. Kazandı da. Amcamla birlikte olduğum için hiç o anki kadar minnettar olmamıştım. Bildiğin şeytan daha iyidir, diye düşünmüştüm. Ama oradan çıkmam gerektiğini de biliyordum çünkü bir dahaki sefere kazanamayabilirdi. Maçlarına gelen adamların bana nasıl baktığını görmüştüm. Hatta amcamın gözlerinin birkaç kez üzerimde dolaştığını bile görmüştüm.

Dün gece yarısı on sekiz yaşına bastığımda koştum. Görünüşe göre yanlış yöne koşmuşum. Sahip olduğum her şeyin içinde olduğu çantamı düşürmekle kalmamış, kralın bir grup muhafızına doğru koşmuştum. Şimdi hapse girecekmişim gibi görünüyordu. Belki de bu amcamın evine dönmekten daha iyi olurdu. Bir mal gibi verilmekten kesinlikle daha iyi olurdu. Bu yasal olamazdı. Öyle değil mi? Öyle düşünülebilirdi ama gerçekten bilmiyordum. Beni okula gönderen amcam değildi. Artık orada olduğumu bilen tek kişi eve gelen arkadaşlarıydı. Onlara benden kahya diye bahsederdi.

Bütün gece oturduğumuz hücreden uzun koridora doğru ilerlemeye başladığımızda amcam kolumdan tutup beni yanına çekti. "Çenenin kapalı tut ve sana söyleneni yap," diye bana yirminci kez homurdanıyor.

Ayrıca bir sebepten dolayı başka kimsenin kız olduğumu bilmesini istediğini de sanmıyorum. İlk başta sadece alışkanlıktan dolayı kabul ettim, tıpkı amcamın misafirleri geldiğinde yaptığım gibi. Çoğu insan etrafta dolaşırken benim erkek olduğumu düşünüyordu. Sadece birkaç arkadaşı gerçekten biliyordu. Sonra bir keresinde

Hücrede daha fazla erkek varken, en iyisinin eylemi sürdürmek olduğuna karar verdim. Ayrıca amcamın gazabını da hissetmek istemiyordum. Bana sadece birkaç kez vurdu, ama bu tekrar hissetmek istediğim bir şey değil, hele de bugün yüzüme bir ters yumruk yedikten sonra.

Cevap vermiyorum, sadece başımı eğerek onun yanında yürümeye devam ediyorum. Saçımın bir tutamı öne düşüyor. Titreyen ellerimle hızla geri topluyorum. Kolumdaki tutuşu daha da sıkılaşıyor. "Tamam," diye fısıldıyorum, kolumu kavrayışından çekerek. Beni burada, muhafızların önünde azarlayamayacağını biliyorum. En azından azarlayacağını sanmıyorum. Kolumu bırakıyor ve ondan uzaklaşmaya çalışıyorum, ancak başka bir gardiyana çarpıyorum.

"Dikkat et oğlum," diye homurdanıyor ve beni kendisinden biraz uzaklaştırıyor. Tekrar tökezliyorum ama bu sefer ayağımı yere basıyorum. Tüm muhafızlar siyahlar giymiş ve silahlarını bellerine bağlamışlardı. Amcamın normal boyutlarda bir adam olduğunu sanırdım ama bu adamlar onu küçük gösteriyor. Ben daha da küçüğüm. Başımdaki kapüşonla beni neden küçük bir çocuk zannettiklerini anlamak çok kolay.

Derin bir nefes alıyorum, nefesimi sakinleştirmeye ve bir plan yapmaya çalışıyorum ama bir plan göremiyorum. Kimseden kaçacak halim yoktu. Başlangıçta bu kadar uzağa gidebildiğim için şanslıydım. Planım aptalcaydı ama başka seçeneğim yokmuş gibi hissediyordum.

Belki kralın aklını başına getirebilirim. Onun hakkında bildiğim tek şey amcam ve arkadaşlarının onun hakkında söyledikleri. Başka bir şey bilmiyorum. Onun koruma altındaki topraklarına girdiğimi bile bilmiyordum. Bu tür şeyler söz konusu olduğunda kuralların ve yasaların ne olduğunu bilmiyorum. Buraya amcamın yanına taşındığımdan beri çok yalnız kaldım, küçük bir çiftlikte bildiğim tek evden binlerce mil uzaktaydım.

Onun hakkında söyledikleri şeyler pek de iyi değildi. Zalim ve adaletsiz olduğunu söylediler. Eğer amcam onun zalim ve adaletsiz olduğunu düşünüyorsa, bu iyi bir şey olamaz. Benim amcam da zalim ve adaletsiz.

Eğer bu özellikleri kendisinde görmüyor ama başkasında fark ediyorsa, onlarınki on kat daha fazla olmalıdır.

İki büyük beton kapının açıldığını görmek için yukarı bakıyorum. Parlak ışık gri, soğuk koridora yayılıyor. Işığa alışmaları için bir an gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum. Parlak güneşli güne adım atmak yanlış geliyor. Sanki yağmurlu ya da fırtınalı olmalıymış gibi geliyor, uzaktan gelen kuş cıvıltılarıyla parlak ve güneşli değil.

"Girin." Görevli bizi birkaç metre ötede park etmiş beyaz bir minibüse doğru yönlendiriyor. Amcamı takip ediyorum ve yanına oturuyorum. Minibüs hareket edene kadar başımı kaldırıp bakmıyorum. Bizi nereye götürdüklerini merak ediyorum. İçlerinden birinin kralın bizi görmek istediğini söylediğini duydum. İzinsiz girmek için biraz aşırı gibi görünüyor ama belki de burası onun toprağı olduğu için cezası daha ağır olacaktır.

Bu noktada bir hapishane hücresinin amcamın evinde olmaktan daha kötü olduğunu düşünmüyorum. İyi tarafından bakmaya çalışıyorum ki mideme yerleşen endişe beni ele geçirmesin. En azından cezamı çektikten sonra özgür kalabilirdim. Belki de büyüdüğüm o küçük kasabaya geri dönerim. Orayı özlediğim için değil, buraya gelmeden önce bildiğim tek şey orası olduğu için. Orada bir çeşit mutluluk biliyordum. Tüm bunlar büyükannemle birlikte öldü.

Kilometrelerce uzanan yemyeşil tepenin geçişini izliyorum. Bağlı ellerimi birbirine kenetliyorum. Dev bir taş kale görüldüğünde nefesim kesiliyor. Tepede heybetli bir şekilde oturuyor ve sanki bir peri masalından koparılmış gibi görünüyor. Bana küçük bir kızken büyükannemin bana okuduğu bir masalı hatırlatıyor.

Güzel pembe gül çalıları yazı tipine giden taş yolu kaplıyor. Gözlerimi ne kadar mükemmel görüldüğünden alamıyorum. Neredeyse gerçek gibi görünmüyor. Minibüsün kapısı açıldığında, bana sorulmadan dışarı çıkıyorum. Yakından bakmak istiyorum. Muhafızlar, otuz fitten uzun olması gereken iki devasa kapıya çıkan merdivenler boyunca duruyorlar. Kapılar ardına kadar açık duruyor ve sanki görünmez bir ip beni çekiyormuş gibi

merdivenlerden yukarı yürümek için. Muhafızlardan biri yanımda beni takip ediyor. Kapılara geldiğimde, ayaklarım altın izlerle girdaplanmış beyaz mermere çarptığında bir an duraksıyorum. Ayaklarım tekrar hareket ediyor, iplik beni bir şeye yaklaştırıyor.

Başımı biraz kaldırıyorum ve gözlerim önümdeki tahta takılıyor. İçinde bir adam oturuyor, heybetli gövdesi odaya hükmediyor. Gerçekten de bir kral var. Daha önce insanların onun hakkında konuştuklarını duymuştum ama nedense tıpkı kale gibi gerçek gelmemiştir. Ben kralların ve kraliçelerin ülkesinden gelmiyorum. En fazla küçük bir kızken prensesmişim gibi davranmışım.

Bu kadar uzaktan bile, onun büyük olduğunu söyleyebilirim. Muhafızlardan bile büyük. Kendilerinden çok daha iri bir adamı korumaları neredeyse komik.

"Çekil," diye bağılıyor gardiyan, beni ileri iterek. Bu sefer o kadar şanslı değilim. Ayaklarım başımdaki uzun kukuletaya dolanıyor ve öne doğru düşüyorum. Gardiyanın elinin koluma dolandığını ve beni hızlı bir hareketle ayağa kaldırdığını hissediyorum. Sert sarsıntıyla acı içinde çığlık atıyorum. Başlığım geri düşüyor ve saçlarım çözülüyor, ayağa kalkarken etrafıma dökülüyor. Muhafız beni çabucak serbest bırakıyor.

"Kız mı?" Bunu bir soru gibi söylüyor.

Oda sessizliğe gömülür.

İkinci Bölüm

JAMES

"W Neden buradayız?" John, yürümeye başladığımdan beri baş korumam ve en iyi arkadaşım, bana soruyor. O da şu anda hissettiğim kadar sıkılmış görünüyor. Omuz silkiyorum. "Yalancı," diye gülümseyerek bana karşılık veriyor.

İkimiz de neden burada olduğumu biliyoruz. Annemle kahvaltıdan kaçmak için bir bahane; bir kez daha beni bir gelin bulmaya zorlayacağını bildiğim bir kahvaltı. Beni davet ettiği son kahvaltıda, oracıkta delicesine aşık olacağımı umarak bir kadını da davet etmişti. Şimdi onu her gördüğümde yanında bekar bir kadın varmış gibi görünüyor ve annemden kaçmak artık bir satranç oyununa dönüştü.

Bir anda aşık olmak duyduğum en aptalca şey, ama bu düşünceyi kendime saklıyorum. Annemin duygularını incitmek istemiyorum.

Annemi seviyorum ve kahvaltı boyunca gülümsemeye çalıştım, davranışlarımı elimden geldiğince kontrol altında tutmaya çalıştım, ancak kadın annemin her birini onlardan birine aşık olacağım umuduyla davet ettiğini fark ettiğinde işler kızıştı. Bazı erkekler üç kadının kendileri için kavga etmesinden hoşlanıyor olabilir. Sadece başımı ağrıtıyordu.

Hiçbiri umurumda değildi. Daha sonra anneme bir kız istemeyi düşündüğümü söylemek gibi bir hata yapmıştım.

Birisi çoktan çıktı. Bu yüzden aniden ayrıldım. Bu bir yalandı, ama bunun onu biraz olsun rahatlatacağını umuyordum. Çok yanılmışım. Şimdi her gün beni arayıp bu gizemli kadının kim olduğunu öğrenmeye çalışıyor. Planım beni kendi kıcımdan ısıtıyor. John'dan bile öğrenmeye çalışıyor, ona "gizli aşkımın" nesnesinin kim olduğunu soruyor. Hiçbir fikri yok. Çünkü kimse yok.

Bu sabah kalenin güney duvarı yakınlarında birinin izinsiz giriş yaptığı haberini alınca onunla kahvaltıyı iptal etmekte acele ettim. Normalde bu işi başkasının halletmesine izin verirdim ama kahvaltıdan kaçmak için bu bahaneyi kullandım.

Şimdi burada suçu işleyen adamı ve genç çocuğu bekliyoruz. Bana zaten önemli bir şey olmadığı söylendi. Adam sadece kaçmaya çalışan oğlunu kovalıyordu. Yine de bu olay biraz ilgimi çekmişti ve şimdi çocuğun neden kaçtığını öğrenmek istiyorum.

"Şimdiden bir gelin seçemez misin?" John neredeyse fazla dramatik bir şekilde iç geçiriyor. O da bu konuda en az benim kadar sinirli. Birkaç ay önce evlendi ve karısı da bu konuda onu rahatsız ediyor. Çifte randevularla falan ilgili bir şeyler, hiç ilgilenmediğim başka bir şey. Benim yönetmem gereken bir ülkem var. Ancak John'un eşini bulduktan sonra son birkaç ayda geçirdiği bazı değişiklikleri görmek, her gün işten daha fazlasını istememe neden oldu. Bir bebek için uğraştıklarını biliyorum. Daha önce çocuk sahibi olmayı hiç düşünmemiştim.

Kadınlar ilgimi çekmiyor. Belki de bu yüzden yıllardır bu konuyu pek düşünmedim. Babam beni sadece bir unvan ve rahat, zengin bir hayat peşinde olan kadınlara dikkat etmem konusunda uyardığından beri. Ben bunu istemiyorum. Eğer evleneceksem, ailemin sahip olduğu şeyi istiyorum. Babam bana onu gördüğüm an anlayacağımı söylemişti. Ailemizdeki herkes için böyle oldu. Bunu yapmakta zorlanıyorum.

Bu ülkeyi mükemmel bir şekilde yöneten böylesine büyük adamların bu tür masallara inandığına inanamıyorum ama inandılar ve inanıyorlar. Babam bu konuda çok inançlı konuşurdu. Buna inandığını biliyordum. Ona böyle şeylere inanmadığımı ve hayatımın geri kalanını onlarla geçirmek istemem bir yana, hiç kimsenin gözüme çarpmadığını söylemek istemediğim için sadece başımı salladım.

Gözlerim kapıya yakın bir yerde kopan gürültüye takılıyor ve biraz daha dik oturuyorum. Küçük figür yaklaşıyor ve bunun bahsettikleri çocuk olup olmadığını merak ediyorum. Vücudunu saran kapüşondan bunu anlamak zor. Arkasındaki insanları fark ediyorum ama nedense gözlerim bana yaklaşan küçük figüre takılı kalıyor. Sanki bir iz içindeyim.

Muhafız kapüşonlu figürü itip devirirken dişlerimi sıkıyorum. Ayağa kalkıyorum, muhafız onu ayağa kaldırırken öfkem her saniye artıyor. Uzun, gür, koyu renk saç telleri dağınık bir şekilde döküldüğünde donup kalıyorum. Hayatımda gördüğüm en kalın, en uzun kirpiklere sahip iri, mavi gözler, muhafız kesinlikle bir erkek değil, bir kız olan şeyi tutarken neredeyse doe gibi bana bakıyor.

"Bu bir kız," diye bağılıyor gardiyan, hepimiz gibi şok olmuş bir halde. Odayı sessizlik kaplıyor ve kimse ne söyleyeceğinden emin değil.

Gözlerim gardiyanın elinin kolunun etrafında kilitli olduğu yere gidiyor. Bilekleri plastik fermuarlarla bağlanmış. Genç kızın yanağındaki küçük izi gördüğümde gözlerim kıpkırmızı oluyor, sanki biri yüzüne ters vurmuş gibi. Alt dudağı ağlamak üzereymiş gibi titriyor ve bu görüntü kalbime bir balyoz gibi iniyor.

Biri böylesine değerli bir yaratığa nasıl vurabilir? Birisi sadece böyle bir güzelliğe vurmakla kalmadı, aynı zamanda geleceğin kraliçesinin yüzüne de vurdu ve bunun bedelini birileri çok ağır ödeyecek. Şu anda ona bu kadar yakınken, kimsenin onu bir erkek sanmasına imkan yok, özellikle de ona vuracak kadar yakınlarsa.

"Bırakın onu," diye homurdanıyorum, vücudumdaki her hücre titreşiyor. Muhafız emrettiğimi biraz fazla hızlı bir şekilde yaptı ve

Genç kız gafil avlandı çünkü bir kez daha tökezledi, ancak bu sefer neredeyse anında önüneydim, onu yakaladım ve göğsüme getirdim.

Yumuşak vücudu içimde erirken tatlı gül kokusu ciğerlerime doluyor. Kahretsin, çok küçük. İlk düşündüğümde bile daha küçük. Yüzünü maskeleyen kapüşonu varken herkesin onun küçük bir çocuk olduğunu düşünmesine şaşmamalı. Burnumu saçlarına gömüp bu kokunun nereden geldiğini bulmamak için kendimle savaşmak zorundayım, ellerimin gerçekten ne kadar küçük olduğunu görmek için her yerinde dolaşmasını engellemek, vücudunda intikam almam gereken başka izler olmadığından emin olmak için.

Bedenim onun sıcaklığına karşılık veriyor. İlkel bir ihtiyaç beni ileri itiyor. O büyük masum mavi gözleriyle bana bakarken gözleri açılıyor, ona doğru bastırılmış sert sikimin farkında olup olmadığını merak ediyorum. Gerçekte kaç yaşında olduğunu merak ediyorum. Önemli değil. Her halükarda benim olacak, onu benim yapmak için beklemem gerekse bile. Bu beni öldürebilir ama en başından beri onun için bu kadar bekledim. Diğer kadınlara hiç değer vermediğime şaşmamalı. Hiçbiri onun yanına bile yaklaşmadı ve o henüz tek kelime bile etmedi.

Dolgun pembe dudakları biraz aralanıyor ve küçük bir nefes veriyor. Tanrım, o kadar mükemmel ki. Hiç bu kadar saf ve melek gibi görünen birini görmemiştim. Yanaklarında hafif bir allık var, bu da küçük kalkık düğme burnunu ve yanaklarını süsleyen sevimli küçük çilleri fark etmemi sağlıyor.

Gözlerim yanağındaki morlukta gezinirken öfkem bir kez daha geri geliyor. "Ona kim vurdu?" Gardiyana bakarak ısııyorum. Bir adım geri çekilirken gözleri büyüyor. Öfkem çok açık. Sesimin tonuyla bedeni sarsılınca, kolumu peri benzeri yaratığa sararak onu korumaya çalışıyorum. Onu rahatlatmak, artık güvende olduğunu bilmesini sağlamak istiyorum. Bir daha kimsenin ona zarar vermesine izin vermeyeceğim.

Muhafızın elleri havaya kalkar. "Onları bulan adamlardan biriydi. Kız ona yumruk attı," diye savunuyor gardiyan. "Kız olduğunu bilmiyorduk."

Kendimi kontrol altına almaya çalışarak derin bir nefes alıyorum. Kızın önünde kendimi kaybetmek istemiyorum. Zaten korkmuş durumda. Korkusunu arttırmaya ya da daha kötüsü benden korkmasına neden olmaya ihtiyacım yok. Hayır, onun güvenini istiyorum. Korumalarımın birine yumruk attığı için gurur duyuyorum.

Onu bırakıp diz çöküyorum ve botumdan bıçağı alıyorum. Bıçağı gördüğünde, o kocaman gözleri daha da yuvarlaklaşıyor. "Seni serbest bırakacağım," diyorum ona nazikçe, küçük, korkmuş bir kedi yavrusuyla konuşur gibi. Bileğindeki bağlara başımla işaret ediyorum ve sadece ellerini serbest bırakmayı kastettiğimi açıkça belirtmek istiyorum. Onu serbest bırakmayacağım. Hayır. O artık bana ait.

Onu alıkoyma fikri barbarca ve gülünç ama ne de olsa ben kralım. Bizim ülkemiz insanları köleleştirmez. Burası özgür bir ülke, ama beni kim durdurabilir? Her konuda son sözü ben söylerim ve bu konuda asla tereddüt etmem. Gücümü asla kötüye kullanmadım, ama şu anda ona sahip olmak için her şeyi yapacağımı biliyorum.

Bana ihtiyacı var. Aklımda rasyonelleştirmeye çalışıyorum. O çok küçük ve masum. Korunmalı. Kaçtığını söylediler. Daralan gözlerim, fark edilmemeye çalışarak muhafızla birlikte duran adama kayıyor. Başını eğiyor, benden başka bir yere bakıyor, yüz hatlarını suçluluk duygusu kaplıyor.

"Adın ne prenses?" Bıçağımı bileklerini birbirine bağlayan plastik bantların altına kaydırırken ona soruyorum. Yavaşça çekerek plastiği kesiyorum. Bıçağı her zamanki gibi yanımda duran John'a veriyorum. Sonra narin fildişi teninde oluşan kırmızı izleri ovuyorum.

Onu mu yoksa kendimi mi yatıştırmaya çalıştığımdan emin değilim. Duygu bombardımanı üzerime çöküyor. Ona yapılanlar için burayı parçalamak istiyorum,

ama onu korkutmaktan korkuyorum. Ona özenle yaklaşılması gerekiyor ve onun için kendimi kontrol altına almam gerekiyor.

"Kate," diye o kadar alçak sesle fısıldıyor ki neredeyse duyamıyorum. Dudağını ısırtıyor, bakışlarını benden kaçırıyor.

"Kate, seninle ilgileneceğim." John'a döndüm. Yüzündeki sırtışı görünce ona hırlamaktan kendimi alamıyorum. Herkese deli gibi davrandığımdan eminim ama umurumda bile değil. "Kate'e bakması ve onu doğru kanadına yerleştirmesi için birini çağır.

John bir kahkahayla savaşıyor. "Tabii ki." Bir adım geri çekilerek Kate'e yürümesi için yer açtı. Ona tutunduğum yeri isteksizce bırakıyorum, ellerimdeki yumuşaklığını şimdiden özledim.

"John'la git," diyorum ona. Bir şey söylemek ister gibi bakıyor ama elimi sırtına koyup onu John'a doğru yönlendiriyorum. "Dr. Lena," diyorum John'a. Anlayışla başını sallıyor. İkisi de odadan çıkarken onları izliyorum.

Kate'in dönüp omzunun üzerinden gözlerinde bir sürü soruyla bana baktığını gördüğümde kalbim bir anlığına duruyor. Nihayet gözden kaybolduğunda dönüp içimde biriktirdiğim öfkeyi serbest bırakıyorum.

Üçüncü Bölüm

KATE

I Kralın beni yönlendirdiği adamı neredeyse şaşkınlık içinde takip ettim. Ne haltlar döndüğünü anlamıyorum. Kral kızgın görünüyordu, ama Bana değil. Aslında bana karşı nazik ve kibardı. Omzumun üzerinden geriye bakıyorum, bakışlarının hâlâ üzerimde olduğunu hissediyorum. Birinin gözlerini üzerinizde hissedebileceğinizi hiç bilmezdim ama onunkini hissediyorum. Bana ona aitmişim gibi bakıyordu ama amcamın baktığı gibi değil. Hayır, bu başka bir şeydi. Anlamadığım farklı bir şey. Nedense onun bana bakması da benim ona bakmam kadar hoşuma gidiyor. Daha önce hiç bu kadar güçlü bir adam görmemiştim. Kral olduğu için değil. Bunu yanında taşıyor. Onunla uğraşılmaz.

Bakışlarımı ondan çekiyorum, ona bakarken yakalandığımı bildiğim için yanaklarım ısınıyor. Beni kollarına çeken ve ellerimi serbest bırakan bu deve hâlâ biraz hayranlık duyuyorum. O anda, vücudunu bedenime bastırıldığını hissettiğimde, kendimi güvende hissettim. Bundan emin olacağımı biliyordum.

"Nereye gidiyoruz?" Kralın John dediği adama sordum.

"Sana bakılmasını istiyor," diyor adam. Yolda ilerleyen adama ayak uydurabilmek için hızımı arttırmak zorunda kalıyorum.

uzun bir koridor. Burası uçsuz bucaksız görünüyor, ama zihnim her yerde ve hiçbirini içime alamıyorum.

"Neden?" Soruyorum. Kralın zalim bir adam olduğunu düşünmüştüm. Benim amca vardı dedi Yani. I Yapma.düşünmek o alarak Bana zarar verecek bir yere. Bir doktor ismi söyledi. İ h t i y a c ı m olduğunu sanmıyorum ama bu düşünceyi kendime s a k l a y a c a ğ ı m . Bana söyleneni yapacağım. Belki kaçmanın bir yolunu bulabilirim.

John gülümseyerek bana bakıyor. "Görünüşe göre kralın dikkatini çekmişsin." Sözleri karşısında nefesim kesildi. Bunun iyi mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu merak ediyorum. "O seni asla incitmez," diye ekliyor John. O zaman yürümeyi bıraktığımı fark ediyorum.

"Bunu nasıl bilebilirim ki?" Bir parça panik hissederek geri atıyorum.

"Kralımız asil bir adamdır." John bunu söylerken göğsünü kabartıyor. Kesinlik sözlerini süslüyor. Buna inandığı çok açık.

"Ama amcam..." Kral hakkında kötü konuştuğum için başımın belaya girip girmeyeceğini merak ederek sözümü kesiyorum.

"Amcana güveniyor musun?" John kaşlarını kaldırır, muhtemelen sorunun cevabını zaten biliyordur.

"Hayır." Başımı sallıyorum.

"O zaman neden kendin görmüyorsun?" John tekrar yürümeye başlıyor ve ben ona yetişmek için koşmak zorunda kalıyorum. Gözlerim her yerde geziniyor. Buranın içi de dışı kadar güzel. Hâlâ vücuduma sardığım kapüşona bakıyorum ve altının çamurla kaplı olduğunu görüyorum. Etraftaki diğer her şey tertemiz. Arkama bakıyorum ve beyaz mermer zemine çamur bulaştırdığımı görünce ağızım açık kalıyor. Amcam bunu görse çıldırırdı.

"Burası." Dönüyorum, neredeyse kapı aralığında durup içeri girmemi işaret eden John'a çarpacaktım. Çamuru unutarak onu büyük bir yatak odasına kadar takip ediyorum.

"Banyo şurada." Başıyla başka bir kapıyı işaret ediyor. "Neden doktor gelmeden önce temizlenmiyorsun?" Bunu bir soru gibi söylediğini biliyorum ama aslında soru olduğunu düşünmüyorum. "Seni yalnız bırakayım." John dönüp odadan çıkıyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Kilidin yerine oturduğunu duyuyorum ve gitmeyeceğimi anlıyorum.

Dönüp odaya bakıyorum. Gözlerim doğruca yatağa gidiyor. Üzerinde büyük bir gölgelik var ve yatağın kendisi neredeyse yastıklarla kaplı. Sadece bakınca bile vücudum ağırlaşıyor. Belki temizlenirsem doktor gelmeden önce biraz uzanabilirim.

Banyoya girdiğimde donup kalıyorum. Amcamla yaşadığım evden daha büyük olduğuna yemin edebilirim. Küçük bir havuz olduğuna emin olduğum küvet beni hemen büyülüyor. Şu anda içine girip ıslanmayı ne kadar isterdim ama o yatak beni çağırıyor. Banyo kapısını kapatıyorum ve soyunup duşa girmeden önce kilitliyorum.

Su üzerime yağıyor ve suyun sıcaklığından dolayı biraz inliyorum. Sabuna uzanıp kendimi yıkamaya başlamadan önce birkaç dakika orada duruyorum. Ballı akçaağaç kokusu ciğerlerimi dolduruyor. Bu bana kralın beni kendine doğru çektiği zamanı hatırlatıyor. Aynı sabunu kullanıyor olmalı.

Çok geçmeden kurulandım. Bir kancada asılı gördüğüm bornozu alıp üzerime sarıyorum. İstersem benim için battaniye olabilecek kadar büyük. Yatağa doğru ilerliyorum ve üzerine çıkmak için emeklemem gerekiyor. Bu şeyin lanet bir tabureye ihtiyacı var. Yatağın ortasına düşüyorum ve düşüncelerimin uykuya dalmama izin vermeyeceğinden eminim ama saniyeler içinde bayılıyorum.

Dördüncü Bölüm

JAMES

W Görüş ve duyuş mesafesinin dışında olduğunu anladığımda, onu yere seren muhafıza doğru hamle yapıyorum.

Ellerimi boğazına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum, gözlerim ölümcül bir bakışla onunkilere kilitleniyor. Gazabımı hissetmesini istiyorum.

"Bana onları yakalayan muhafızları getirin," diyorum ona. Yüzü morarıyor ama başını hafifçe sallamayı başarıyor. Onu serbest bırakıyorum ve kızımı yakalamış gibi yere yuvarlanmasına izin veriyorum.

Yine de hissettiğim öfkeden eser kalmadı. Kendimi kontrol altına almam gerektiğini biliyorum. Gözlerim kızın amcası olduğunu söyledikleri adama kaydı. "Onun bir erkek olduğuna inanmamıza izin mi verdin?" Ona doğru bir adım atarak soruyorum. Nasıl bir oyun oynadığını anlamıyorum. Bizim ülkemizde kadınlara özenle davranılır. Ona tamamen farklı bir şekilde davranılırdı. Tanrı aşkına, diğer erkeklerle birlikte lanet bir nezarethanede idi.

"Muhafızları düzeltmek istedim," diyor adam, sanki ona vuracaktım gibi ellerini kaldırarak. İyi bir darbe onu öldürebilirmiş gibi görünüyor. Ben olsam bunu yapmazdım. Eğer amcasıysa, onun ölmesini istemediğini tahmin ediyorum. Ondan kaçıyor olmasına rağmen. Aklımdan milyonlarca farklı neden geçiyor, hiçbirisi iyi değil. Buna karşı öfkem

Adam ayağa kalkıyor. Onu yakalamamak için yumruğumu sıkıyorum.

Gerçek bile olmayabilecek şeylere karşı bu kadar öfke duyabileceğimi bilmiyordum. "Neden hâlâ buradasın?" Nihayet ayağa kalkmış ama yerinden kıpırdamamış olan gardiyana soruyorum. Dönüyor ve koşmaya başlıyor. Çenemi sıkıyorum ve John'la burada işlerin nasıl yürüdüğü hakkında konuşmam gerektiğini hatırlıyorum.

"Gel," dedim amcasına. "Senin adın ne?" Koridordan çıkıp ofisime kadar beni takip ederken soruyorum. Birkaç gardiyan daha peşimden geliyor.

"Howard Eldor," diyor adam zayıf bir sesle ve kadınımı nasıl güvende tutabildiğini merak ediyorum. Birinin onu kendine almamış olmasına çok şaşırdım. Ben alacağım. Ama aynı şeyi başka biri yapmaya kalkarsa derisini canlı canlı yüzerim. Yine de onu almamı engelleyecek birine meydan okuyorum.

Elimi muhafızlara doğru kaldırıyorum, bizimle gelmelerini istemiyorum. Adamla tek başıma başa çıkabilirim. Gardiyanın bir şey söylemek istediğini anlayabiliyorum ama geri çekilip çift kapıyı kapatıyor. Ayrıca kimsenin Kate hakkında daha fazla şey duymasını istemiyorum. Birinin onun adını söylemesi fikri bile umurumda değil. Ona karşı bir sahiplenme duygusu beni çoktan ele geçirdi. Belki onu benim yaptığımda, bu biraz yatıştır. Onu şatomda saklayamayacağımı biliyorum. Ya da belki saklayabilirim. Annemin bu konuda benimle kıyasıya mücadele edeceğini bildiğim için bu barbarca düşünceyi aklımdan uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Kate'e verdiğim tepkinin henüz ona ulaşmamış olmasına şaşırdım. Annemin her yerde kulağı olduğunu biliyorum. Muhtemelen zaten biliyordur, bu da zaman kaybettiğim anlamına geliyor. Bu adamın kızım hakkında ne bildiğini öğrenmeliyim ki gidip onu kontrol edebileyim. Ondan uzak kaldığım her an daha da gergin hissediyorum. Bu kadar küçük bir şey beni nasıl bu kadar etkisi altına alabiliyor? Babamın sözleri aklıma geliyor ve bana bir daha asla onun söylediklerini sorgulamamam gerektiğini hatırlatıyor.

"Neden senden kaçıyordu?" Masama doğru yürüdüm ve ona yaslandım.

Howard oturmaya başlar. "Şey-"

"Seni oturmaya davet etmedim." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Sertçe yutkunmadan önce bir an duraksıyor. Devam etmesi için kaşlarımı kaldırıyorum.

"Annesi ve babası. Kardeşim o küçükken öldü. Beş yıl öncesine kadar Amerika'da annem tarafından büyütüldü. O da vefat etti ve Kate'in velayeti bana verildi." Yaşadığı tüm kayıpları düşününce kızım için kalbim parçalanıyor. Bunun ona yardım edebileceğim bir şey olduğunu biliyorum. Benim ailem. Yakında bizim ailemiz.

Gözlerim adamın üzerinde geziniyor. Amcasına hiç benzemiyor. Tek ortak noktaları ikisinin de küçük yapılı olması.

"Neden senden kaçıyordu?"

Adamın gözleri biraz çılgına dönüyor, muhtemelen onu düşüren gardiyana verdiğim tepki yüzünden korktuğunu gösteriyor. Dalga geçmediğimi biliyor. "Bana yalan söyleme," diye uyarıyorum. "Bunu anlayabilirim." Gerçek bu. Öz babam bana insan yalan dedektörü der. Kendimi bildim bileli sahip olduğum bir yetenektir bu.

Gözleri tekrar benimkilere kayıyor. "Duydum," diye mırıldandı. "Dürüst olmak gerekirse emin değilim."

"Yarı gerçek." Masamdan kalkıp aramızdaki mesafeyi açıyorum. Birkaç adım geri atıyor ama ben onun peşindeyim.

"Onu alabilirsin. O senin," diye küçük bir domuz gibi ciyaklıyor. Bu beni daha da kızdırıyor. İçimden bir ses bu teklifi ilk kez yapmadığını ya da onu bir piyon olarak kullanmayı ilk kez düşünmediğini söylüyor.

"Titus."

Gözlerim ofisimin kapısında duran John'a kayıyor. Yüzündeki ifadeden bana toparlanmamı söylediğini anlayabiliyorum. Eğer ölürse bu adamdan hiçbir şey alamam. Ama ondan alabilirim. Bahse girerim o tatlı dudaklarından hiç yalan geçmemiştir. O çok masum ve tatlı. Kokusunu alabiliyorum.

Adamı bir metre uzağa fırlattım. Bir çığlıkla yere düştü.
-Bir ya da iki kaburgasını kırdığını tahmin ediyorum ve gardiyanlar odaya doluşuyor. "Onu hücreye geri götürün" diye emrediyorum. Odadan çıkarıldı. Belki karanlık bir hücrede geçireceğı birkaç saat onu biraz daha konuşkan yapar. Onun aptal bilmeceleri için zamanım yok.

"Kate Eldor hakkında bilinmesi gereken her şeyi istiyorum," diyorum John'a yanından geçerken. Ülkemizin gelecekteki kraliçesine ulaşmak istiyorum.

Beşinci Bölüm

KATE

I sıcak yatağa daha da sokularak yuvarlandım. Hayatımda uyuduğum en iyi uykuyu uyudum. Bir bulutun üzerindeymişim gibi hissediyorum. Küçük bir inilti çıkardım,

Yatağın daha da derinlerine gömülmek ve bir daha asla hareket etmemek istiyorum. Ağırlıksız hissediyorum. Boğuk bir kahkaha duyduğumda gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Üzerimdeki büyük beyaz tül bana nerede olduğumu hatırlatıyor. Doğrulup sağıma baktığımda yatağın yanındaki sandalyede oturmuş, çayını yudumlayan ve bacak bacak üstüne atmış bana gülümseyen bir kadın görüyorum.

"Merhaba," demekten başka bir şey gelmiyor aklıma. Daha da büyük gülümsüyor ve çay bardağını komodinin üzerine bırakıyor. Zarif görünüyor. Koyu renk saçları kırlaşmış ve elmas bir tokayla geriye tutturulmuş.

Her şeyi gibi makyajı da kusursuz yapılmış. Kıyafeti bile mükemmel; koyu lacivert düğmeli ipek bir bluzla eşleştirilmiş krem rengi bir pantolon. "Sonunda uyandığına çok sevindim. Sen uyanmasaydın oğlum yakında aklını kaçıracaktı," diyor yüzündeki gülümsemeyle, sanki oğlunun aklını kaçırmaması fikri onu eğlendiriyormuş gibi. "Doktor gittikten sonra birkaç saat yatağın ucunda volta attı, ta ki ben onu yapacak başka bir şey bulmaya ikna edene kadar." Sanki bunu görmek için buradaymış gibi gözlerini deviriyor.

Dudaklarımı yalıyorum, acaba kraldan mı bahsediyor diye. Aslında onun adını bile bilmediğimi fark ediyorum. "İşte." Kadın ayağa kalkıyor, bir bardak su alıp bana uzatıyor. Açgözlülükle alıyorum ve yudum yudum içiyorum. Soğuk su, kuruyan ağzımı bir anda rahatlatıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ona ve boş bardağı geri veriyorum.

"Acıkmış olmalısın," diyor telefonu eline alarak. Başımı sallıyorum ve yanımdaki yatağın kenarına oturmada n önce yemek için arama yapmasını izliyorum. Üzerimdeki bornozu daha sıkı çekiyorum, ben uyurken çözöldüğünü görüyorum.

Uzanıp yanağıma dokunuyor. İrkildim. "Özür dilerim. Çok daha iyi görünüyor. Doktorun sürdüğü krem harikalar yaratıyor gibi görünüyor." Ben de uzanıp ağrıyan yere dokunuyorum. Vurulduğumu unutmuşum. Tüm bunlar biraz çılgınca gelmeye başladı. Birkaç saat içinde bir dünyadan koparılıp bambaşka bir dünyaya yerleştirildim.

"Bir doktor mu geldi?" Ben sordum. Bunu hatırlamıyorum. Ben uyurken insanların odaya girip çıktıkları fikri biraz tedirgin edici. Çok derin uyumuş olmalıyım. Kendimi hep hafif uyuyan biri olarak düşünmüştümdür ama gözlerimi kapattığımda uzun zamandır ilk kez kendimi güvende hissettiğimi hatırlıyorum. Belki de bu yüzden bu kadar iyi uyudum. Vücudum sonunda bir şansı olduğunu düşündü.

"Evet, ama sadece bir süreliğine buradaydı. Sen uyandığında geri geleceğini söyledi. Dinlenmene izin vermenin en iyisi olduğunu düşündük." Kadın ellerini kucığında birleştiriyor, sanki bana dokunmaktan kendini alıkoymaya çalışıyormuş gibi parmaklarını birbirine kenetliyor. Neredeyse heyecanlı görünüyor.

"Ben Kate," diyorum ona.

"Aman Tanrım." Bir kahkaha attı. "Çok özür dilerim, tatlım. Ben Cecily, ama şimdilik bana Cece diyebilirsin. Kendimi tanıtmadığıma inanamıyorum. Sanırım insanların kim olduğumu bilmesine alışkınım." Bir an beni inceledi. "Ama sen benim kim olduğumu bilmiyorsun, değil mi?" Başımı sallıyorum. Giyinişine ve duruşuna bakarak önemli biri olduğunu tahmin ediyorum.

"Burada tanışmadan önce oğlumun kim olduğunu biliyor muydunuz?"

Başımı tekrar sallıyorum. O adamı kesinlikle hatırlardım.

"Burada çok fazla insan tanımıyorum. Amcamın evinden uzağa gitmeme izin verilmedi. Kralı, amcamın ondan bahsettiğini duyduğumdan biliyordum," diye itiraf ediyorum. Hala kuru olan dudaklarımı yalıyorum. "Lütfen beni ona geri götürme." Gözlerimi ellerime indiriyorum.

"Hiçbir yere gitmiyorsun, tatlım." Elini benimkinin üzerine koyuyor ve küçük, güven verici bir şekilde sıkıyor. Artık yumuşamış olan sıcak gözlerine bakıyorum. Bana büyükannemi hatırlatıyor ve içimi bir özlem acısı kaplıyor. Beni gerçekten önemseyen birine sahip olmayı özlüyorum.

"Nerede o?" Ben soruyorum. Gerçekten bu kadar kolay mı diye merak ediyorum. Buradan sonra nereye gideceğim? Bu noktada bunun çok da önemli olduğundan emin değilim. Planım buydu -kaçmak- ve görünüşe göre bunu başardım. Şimdi bundan sonra ne yapacağıma karar vermeliyim. Seçebilseydim, bu yatağa geri döner ve bir hafta boyunca hareket etmezdim.

"Amcan mı yoksa kral mı?" Mükemmel kaşlarını soru sorar gibi kaldırıyor. Yanaklarım kızarıyor ve tekrar gülüyor. Dudagımı ısıriyorum, biraz utaniyorum. Düşünmem gereken son şey bir erkek. Daha çok bundan sonra ne yapacağım konusunda endişelenmeliyim. "Eminim James her an gelebilir. Amcana gelince..." Omuz silkiyor. "Bunu James'e sorman gerekecek." Elimi bırakıyor ve yataktan kalkıyor.

"Eminim dinlenmeye ihtiyacınız vardır ve yemek her an burada olabilir." Konuşurken kıyafetlerini düzeltiyor. "Sana kıyafet siparişi vereceğim. İhtiyacınız olan şeylerin bir listesini yaparsanız, onları alacağımızdan emin olacağım." Komodinin üzerinde duran bir kalem ve defteri işaret ediyor.

"Bütün bunları benim için neden yapıyorsun?" Soruyorum. Buraya geldiğimden beri kimse bana bu kadar iyi davranmamıştı.

"James bana aileden bahsetti." Yüzü yumuşuyor. "Yalnız olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum ama artık değilsin. Artık bir ailen olacak."

Ne demek istediğini sormaya başlıyorum ama sözümü kesiyor. "Zaten çok şey söyledim. Yemek yemeli ve dinlenmelisin. Sadece burada güvende olduğunu ve hayatının iyi yönde değişmek üzere olduğunu bilmeni istiyorum. Sana bunun sözünü verebilirim." Eğildi ve beni yanağımdan öptü.

"James seni tekrar paylaşır paylaşmaz geri döneceğim," diye gülerek odadan çıkıyor ve kapıyı açık bırakıyor. Yataktan kayıyorum ve artık kilitli olmayan kapıya doğru ilerliyorum.

Bir adam içeri girdiğinde geri sıçradım. Şaşkınlıkla gıcırdıyorum. "Özür dilerim hanımefendi," demek için acele ediyor ve neden burada olduğunu göstermek için elindeki tepsiyi kaldırıyor. "Size yiyecek bir şeyler getirdim." Yan taraftaki oturma alanına doğru yürüyor ve tepsiyi yere bırakıyor. Yemek kokusu ağzımı sulandırıyor ve bana ne kadar aç olduğumu hatırlatıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ona.

Bana başını sallayarak cevap veriyor ve farklı tabakların kapaklarını kaldırıyor. "Bundan sonrasını ben hallederim Marko," diye gürlüyor derin bir ses. Vücudumdaki her hücre hazır ola geçiyor. Bakmadan bile o olduğunu anlıyorum. James. Kral.

"Elbette, efendim." Adam kapıya doğru yönelir.

Kral, Marko'ya "Ben yoksam bu odaya girme," der.

Marko kapıyı arkasından kapatıp bizi yalnız bırakmadan önce tekrar, "Elbette efendim," diyor.

Ne söyleyeceğimi bilemeden, bornozumun kravatıyla oynayarak orada duruyorum. James'in gözleri bir an üzerimde geziniyor, bana doğru ilerlerken bakışları ısınıyor. Ondan bir adım geri çekilmek için mücadele etmek zorundayım. Cüssesi gözümü korkutuyor ama kaba olmak da istemiyorum. Bu adam şu ana kadar bana iyi davranmaktan başka bir şey yapmadı. Ona teşekkür etmeliyim.

Elini kaldırıp omzumdan düşen bornozu tekrar yukarı çektiğinde nefesim kesiliyor. "Başka erkeklerin seni böyle görmesinden hoşlanmıyorum." Sözlerinde sahiplenicilik cınlıyor. Sonra uzun siyah buklelerimden birini kulağımın arkasına sıkıştırıp parmağını boynumda gezdiriyor. Parmağının verdiği his vücudumun ona daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde tepki vermesine neden oluyor. Nefesim kesiliyor ve o eğildiğinde ağzım açık kalıyor, dudakları benimkinden sadece bir nefes uzakta.

Altıncı Bölüm

JAMES

R Dudaklarım onun dudaklarına değdiğinde, sonunda uyandığını bilmek beni rahatlattı. Doktorun bana iyi olacağını söylediğini biliyordum ama yine de endişeliydim.

Yatağın ucunda saatlerce volta attım. Halının içinde iz bırakmadığıma şaşırdım. Sonunda annemin beni sakinleştirmesi ve kızım hakkında daha fazla bilgi edinmemi söylemesi üzerine kendimi toparlayabildim. Bana onun yanında kalacağına ve ona göz kulak olacağına dair güvence verdi.

Yumuşak dudakları benimkilere kolayca değiyor ve tatlı bir vanilya kokusu beni sarıyor. Dudaklarından küçük bir inilti çıkıyor. Parmakları gömleğimin önünü kazıyor. Onu kendime doğru çekiyorum, elimi uzun ipeksi saçlarına daldırıyorum. Ondan önce bir şeyin bu kadar yumuşak olabileceğini hiç düşünmemiştim. Ağzının kenarını yalıyorum, bana açılmasını istiyorum. Onun tatlı tadına daha çok ihtiyacım var.

Emrettiğim gibi yapıyor. Dilimi ayırdığı dudaklarının arasından geçirip öpücüğü derinleştiriyorum. Onu yatağa geri götürmek ve yatağa fırlatmak ve yakında benim olacak şeyi almak için savaşmak zorundayım. Bunu doğru yapmak istiyorum. Zaten hayatında çok şey kaybetti. Bu noktadan sonra her şeyin mükemmel, umabileceğinden çok daha fazla olmasını sağlamak istiyorum.

Eğer biri bana bu sabah uyandığımda bu şekilde davranacağımı ve düşüneceğimi söyleseydi gülerdim. Ne kadar da yanılırdım. Daha önce hiçbir insanla böyle bir bağ hissetmemiştim ve onu henüz gerçekten tanımıyorum bile. Ama o orada. Hissedebiliyorum.

İsteksizce ağzımı ondan çekip alnımı onunkinin üzerine koyuyorum. İkimiz de ağır ağır nefes alıyoruz. Bir an için gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum. Şişmiş dudaklarını ve kızarmış yanaklarını görünce onu tekrar öpmek istiyorum ve bunun beni nereye götüreceğini biliyorum. Sakinleştirici birkaç nefes aldıktan sonra gözlerimi açıyorum ve onun beni tuttuğu yerden bıraktığını hissediyorum.

Bileğinden tutup ellerini tekrar göğsüme koyuyorum. "Çekip gitme," diyorum ona nazıkçe, allığının boynuna kadar inişini izlerken.

"Harikaydı," diye fısıldıyor nefesinde küçük bir kesiklikle. Başparmağımı şiş dudaklarında gezdiriyorum.

"Harika olan sensin prenses," diyorum ona.

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Ben gerçek bir prenses değilim." Başını sallıyor ve kalın kirpiklerinin arasından bana bakıyor.

"Biliyorum." O benim prensesim. "Ama yakında kraliçe olacaksın." Dudakları küçük bir solukla hafifçe aralanıyor ve onu çabucak öpüyorum, elini tutup oturma alanına doğru çekmeden önce yapabileceği herhangi bir karşı çıkışı susturuyorum. Onu beslemem gerektiğini biliyorum. Ona ihtiyaçlarının her zaman benimkilerden önce geleceğini göstermek istiyorum, sikim hayatımda hiç olmadığı kadar sertleşmiş olsa da ve onu yatağa atıp onunla birlikte olmaktan başka bir şey istemesem de. Onun ihtiyacı olanı yapacağım. Benim değil. Her zaman.

Sandalyelerden birine oturdum. O da başka bir sandalyeye oturmak istiyor, ama birbirine bağlı ellerimizi çekiyorum ve onu kucağıma düşürüyorum. Küçük bir kıkırdama sesi çıkarıyor ve beni saatlerdir ilk kez gülümsetiyor. Yüzümü bir anlığına saçlarına gömüyorum, onu içime çekiyorum ve kendime onun iyi olduğunu hatırlatıyorum. Kokluyorum

Ona kendi şampuanımı sürüyorum ve bu da sikimin daha da sertleşmesine neden oluyor. Onun benim gibi koktuğu düşüncesi içimdeki ilkel bir şeyi tatmin ediyor. Daha önce hiç bu kadar mağara adamı olduğumu düşünmemiştim. İçimden bunu çıkarıyor.

Burnumu boynuna sürüyorum, onu gıdıklıyorum ve kucagımda oynatıyorum. Tam sert sikime süründüğünde ürkek bir nefes alıyor ve onun için çaresizce bir miktar döl dışarı sızıyor. Kaçmak isteyen bir inilti ile savaşmak zorundayım. Tekrar kıpırdanıyor ve ben de kalçasını tutarak onu sakinleştiriyorum. Bunu yapmaya devam ederse her yerime boşalacağımı biliyorum.

"Seni beslememe izin ver," diyorum ve geri çekilmeden önce boynuna bir öpücük konduruyorum. Bir tabağa uzanıyorum ve kucagina koyuyorum. "Ne isteyeceğini bilmiyordum ama krepte asla yanlış yapamazsın."

Dudaklarını yalıyor. "En son ne zaman yediğimi hatırlamıyorum." Çatalı alıyorum ve ağzına götürmeden önce ona küçük bir ısırık veriyorum. Dudaklarını aralıyor, ısırığı alıyor ve tadına bakarak sessizce inliyor. Tepki vermemek için dişlerimi sıkıyorum ve onu beslemeye odaklanmaya çalışıyorum.

"Yapabilirim, biliyorsun." Bana bakıyor ve dudağını ısıyor. Yapabileceğini biliyorum ama bundan zevk aldığını da biliyorum. Sanırım biri onunla ilgilenmeyeli uzun zaman olmuştu. Bunu yapma onuruna sahip olmak istiyorum. Bu aynı zamanda amcası hakkında öğrendiğim onca şey ve ona bir köleymiş gibi davranması yüzünden içimde hâlâ kaynayan öfkeyi de yatıştırıyor. Onu okula bile göndermemiş.

"Yapabileceğini biliyorum, ama bana bu zevki tattırır mısın?" Ona soruyorum. Başını sallıyor, ağzını tekrar açıyor. Benden bir ısırık daha alıyor ve o seksi inlemelerinden birini daha çıkarıyor. Bunun hayatımda duyduğum en seksi şey olduğunu bildiğini sanmıyorum. Bir sesin beni bu kadar tahrik edebileceğini hiç düşünmemiştim.

İşi bittiğinde tabağı yerine oturtuyorum ve içecek bir şeyler veriyorum. Yan tarafını öpmekten kendimi alamıyorum.

ve dudaklarındaki şurup lekesini yaladı. "Bugün ne yapmak istiyorsun?" Zihnimi şu anda yapmak istediğim şeyi yapmaktan başka bir şeye odaklamaya çalışarak soruyorum.

Omuz silkiyor ve bornozu tekrar omzunun üzerinden düşerek çıplak omzunu bana gösteriyor. Gözlerim oraya gidiyor ve onu öpüp işaretlemek istiyorum. "Umarım annem yakında senin için kıyafet getirir. Bu şekilde odadan çıkmaya izin veremem." Eğilip omzunu öpüyorum, kontrolüm elimden kayıyor. Pozisyonunu ayarlıyor ve bana istediğim kadar yer açıyor. Kendimi geri çekmeden önce küçük bir ısırık veriyorum. Gözlerim küçük bir iz bıraktığım yere gidiyor. Şimdilik bu kadar yeter.

Yakında parmağında bir yüzük ve karnında bir varis olacak. O zaman gerçekten benim tarafımdan işaretlenmiş olacak. O zaman kimse onun bana ait olduğunu fark etmeyecek. "Taşıdığım çantada birkaç kıyafetim var." Evet, üzerindeki paçavraları görmüştüm. Tenine dokunmaya uygun değillerdi. Buna izin veremezdim.

"Sana yenilerini alacağız. Senin boyunda biri için daha uygun olanlardan." Gözleri yüzümü arıyor. Kafamda bir sürü soru işareti var. "Eğer beğenmezsen, sana başka bir şey alırız. Şimdilik annem ne alırsa onunla idare edeceğiz. Böylece en azından seni örtecek bir şeyin olur."

"Tamam." Çok tatlı bir şekilde kabul ediyor. Bu bile beni tahrik ediyor. Artık ona sahip olduğuma göre hayatımın geri kalanını sürekli bir ereksiyonla mı geçireceğim merak ediyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" Yüzündeki ize odaklanarak sordum. Ona vuran gardiyana verdiğim cezadan pek tatmin olmadım. Öfkem hâlâ fokurduyor.

"Sorun değil. Dokunana kadar unutuyorum." Başını eğip elini yanağına doğru kaldırıyor ama ben yakalayıp avucunu öpüyorum. "Yumrukladığım adam iyi mi? Gerçekten öyle olsun istememiştim. Beni tuttuğunda sadece bir tepkiydi."

Tanrım. Çok tatlı bir kız. Onun için endişelendiğine inanamıyorum. "Ona zarar vermedin," diyorum ve başka bir şey demiyorum. Ne yaptığımı bilmesine gerek yok. Ona attığı yumruk için endişeleniyorsa, bunun onun için pek de iyi olmayacağını tahmin ediyorum. Elini bırakıyorum ve o da elini yüzüme götürüyor. Dokunuşuna doğru eğildim.

"Benim için yaptığın her şey için teşekkür ederim. Beni nelerden kurtardığını asla bilemeyeceksin." Amcasının ona ne yapmış olabileceği fikri içimi sıkıyor. Anladığım kadarıyla her zaman kolay bir ay arayan bir sarhoş. Onunla ne yapacağımdan hâlâ emin değilim. Ona nasıl davrandığı hakkında daha fazla şey öğrenene kadar olmaz.

"Senin için her şeyi yaparım," diye yemin ediyorum ona, çünkü beni nasıl kurtardığını o da bilmiyor.

Yedinci Bölüm

KATE

I James'in karanlık gözlerine bakarken, beni kucağına çekip beslemeye başladığından beri tuttuğum boğazımda bir yumru büyüyor. Bu

adam gerçekten nazık bir dev. Ondan bir saniye bile nasıl korktuğumdan emin değilim. Bana cam kırığı gibi davranıyor.

Söylediği her şeye inanmak istiyorum ama sanırım benden sakladığı bir şey var. İçimde beni bırakmak istemediğine dair bir his var. Bir çekiciliğim olmalı. Büyükannem bana her zaman güzel olduğumu söylerdi ve amcamla arkadaşlarının bana bakışları bunun daha da farkına varmamı sağladı. Bunu yapmalarından hoşlanmazdım. Ama James ile farklı bir şey hissediyorum. İlk defa vücudumu saklamak istemiyorum. Bunu keşfetmek istiyorum.

Kendini tuttuğunu söyleyebilirim. Ağzının tekrar benimkinde olmasını istiyorum. Beni öptüğünde, tam kalçalarımın arasına girip onları ıslatan küçük bir ısırık atmadan hemen önce en yumuşak okşamayla ağzını boynuma değdirdiğinde hissettiğim kadarını hiç hissetmemiştim. Biraz eğildim, bornozun daha da düşmesine izin verdim, uyluklarımı ayırdım ve rahatlamaya en çok ihtiyacım olan yerin orası olduğunu biliyordum.

Derin bir nefes çektiğini duyuyorum. Koyu renk gözleri daha da koyulaşırken dikkati vücudumdan aşağıya, cübbenin kalçalarımı ortaya çıkarmak için ayrıldığı bacaklarımın arasına kayıyor. Benim

Yanaklarım sıcak, ama utangaçlığımınla savaşıyorum ve onları kapatmıyorum. Onun dokunuşunu daha çok istiyorum.

"Prenses." Sesi şimdi daha derin. Ses tonunda uyarı çanları çalıyor ama korkmuyorum. Hayır, heyecanlıyım ve adını koyamadığım bir şeyle doluyum. Bana böyle seslenmesine bayılıyorum. Doğru hissettiriyor. Ben onun prensesiyim. Gerçi bundan daha fazlası olacağımı söylemişti. Bunu sorgulamak istedim ama ne diyeceğinden korktum. Belki de onu yanlış anlamıştım.

Elini bacağıma koyuyor ve yavaşça uyluğumda gezdiriyor. Onu yakalamak ve daha hızlı hareket ettirmek için savaşmak zorundayım. Sert dokusu inlememe neden oluyor. "Lanet olsun. Durmalıyım," diyor ama benimle konuştuğunu sanmıyorum.

"Lütfen yapma," diye yalvarıyorum, kelimeler utanmadan ağızımdan dökülüyor. Eğer yaparsa öleceğimi düşünüyorum. Biraz kıpırdanıyorum, elini kalçalarımın arasına yaklaştırmaya çalışıyorum. Başka hiçbir şeye duymadığım ihtiyaç bedenime ağır geliyor.

"Seni asla inkâr edemem," diyor kalçalarımı kavrayıp onları birbirinden daha da ayırırken. Bornozum omzumdan düşüyor ve neredeyse her yerimi ona tamamen açıyor. Nefes alış verişi daha da ağırlaşıyor. Onu ne kadar etkilediğimi görmek utangaçlığımın tamamen kaybolmasına neden oluyor.

"Uylukların kaplanmış." Parmakları iç uyluklarıma sürtünüyor. "Seni tatmam gerek." Parmaklarını ağızına götüreceğini sanıyorum ama hızlı bir hareketle beni kollarına alıp yatağa doğru götürüyor. Beni nazikçe yere bırakıyor ve üstüme çıkıyor, iri vücudu benimkini örtüyor. "Bana kralının sana ziyafet çekmesini istediğini söyle."

"Lütfen." Kalçalarımı yukarı itmeye çalışıyorum ama onun ağırlığı üzerimdeyken hareket edemiyorum, bu adamın ne kadar güçlü olduğunu, isterse benden ne kadar kolay alabileceğini bir kez daha hatırlatıyor. Ama bunu yapmıyor. Rica ediyor ve ben de bunu yapması için neredeyse ona yalvarıyorum.

Ağız benimkini derin, aç bir öpücükle alıyor. Kıyafetlerini çekiştirmeye çalışarak inliyorum. Ben tamamen çıplaktım, bornozumu atmıştım, o ise hâlâ giyinikti. "Henüz değil," diyor

ağzını benimkinden çekerken. "Eğer soyunursam, bu iş çok ileri gidecek."

"Evet. Bunu istiyorum," diye itiyorum, her şeyi istiyorum. Bunun için açgözlüyüm.

"Sana her şeyi vereceğim, ama zamanla." Boynumdan aşağı öpücükler bırakıyor, küçük ısırıklar arasında yalıyor ve emiyor. "Senin için doğru olanı yapacağım. Bana senin gibi bir hediye bahşedildi ve ben de sana gerektiği gibi değer vereceğim." Tatlı sözleri gözlerimi yaşartıyor. Bunun gerçek olduğuna hâlâ inanamıyorum. Bunca yıl emek verdim ve şimdi sanki bir peri masalının ortasına düşmüş gibiyim.

Meme uçlarımdan birini ağzına alıyor ve ben onun adını inliyorum. Daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum. Serbest kalmaya çok ihtiyacım var. Bedenim ağrıyor ve ağırlaşıyor. James vücudumda daha aşağılara doğru ilerliyor, geniş omuzlarına yer açmak için kalçalarımı ayırmadan önce karnımı öpüyor.

Bana bakıyor, kara gözleri benimkilerle kilitleniyor. Bana avını yeni yakalamış ve kendisine ait olduğunu iddia ettiği şeyi almak üzere olan bir yırtıcıyı hatırlatıyor. Başını eğiyor ve beni yavaşça yalıyor. Şimdiye kadar hissettiğim en tatlı zevk bedenimden akarken başım geriye düşüyor. Elleri daha da sıkılaşımdan ve tüm kontrolünü kaybetmeden önce uzun, yavaş bir yalama daha yaparken parmakları kalçalarımaya saplanıyor.

Sonra sanki ağzı her yerdeymiş gibi hissediyorum, klitorisimi ağzına alıp merkezime doğru hırlarken beni yutuyor. İçimdeki her şey paramparça olurken sırtım yatağa doğru eğiliyor ve onun adını tekrar tekrar haykırıyorum.

Durması için yalvarana kadar devam ediyor. Vücudum daha fazlasını kaldıramıyor. Bir bulutun üzerinde yüzüyormuşum gibi hissederek yatağın ortasına uzanıyorum. Hareket etmek istemiyorum. Vücudumda geziniyor, ardında öpücükler bırakıyor. Her biri beni biraz kıvrandırıyor çünkü vücudum az önce yaptıklarından dolayı hala hassas.

Beni üstüne çekiyor ve kollarını sıkıca sarıyor. "Teşekkür ederim," diyor beni öpmeden önce başımın tepesine doğru.

Gülüyorum. "Teşekkür etmesi gereken ben değil miyim?" Hâlâ üzerinde kıyafet olmamasını dileyerek kendimi ona bırakıyorum. Onunla ten tene olmak ve sıcaklığını üzerimde hissetmek istiyorum. En son ne zaman birinin bana sarıldığını hatırlamıyorum. Muhtemelen genç bir kızken.

"Hayır, bu hayatımda tattığım en tatlı şeydi." Başımı çenesinin altına sokuyorum, aniden biraz utandığımı hissediyorum. Elleri sırtımı keşfediyor, bana nazikçe masaj yapıyor. Gözlerim yavaşça kapanıyor ve buna karşı koymaya çalışıyorum ama uyku beni ele geçiriyor.

"Uykuya dalarsam amcamın evinde uyanmaktan korkuyorum," diye itiraf ediyorum.

"Bunun asla olmayacağına dair sana söz verebilirim. Daha önce bir kez yaptığın gibi yatağında uyanacaksın," diyor bana nazikçe.

"Burası senin odan mı?" Gülümsüyorum, beni kendi odasına koyması hoşuma gidiyor. Bu adama karşı hissettiklerimin tek taraflı olmadığını ve bana söylediği şeylerin doğru olduğunu teyit ediyor.

"Bizim odamız," diye düzeltiyor ben yavaşça uykuya dalarken.

Sekizinci Bölüm

JAMES

I o uykuya dalarken sırtını okşayarak uzanıyorum. Kendimi hiç bu kadar mutlu hissetmemiştim. Normalde zihnim sürekli ne yapacağımı düşünmekle meşguldür.

daha sonra olması gerekiyor. Asla hareketsiz oturmam, ama sanırım saatlerce böyle yatabilirim, onu yakınımda tutarken dudaklarımda hala amının tadının tadını çıkarıyorum, ona yatağımızda uyanacağına ve başka hiçbir yerde uyanmayacağına dair güvence veriyorum.

Amcasının evinde uyandığında yaşadığı kâbustan bahsederken sözlerinde duyduğum korku, beni derinden etkiledi. Ne yapılması gerektiğini biliyordum. O evi yerle bir edeceğim. İşim bittiğinde ondan geriye hiçbir şey kalmayacak. Arazisine ve bir zamanlar benim dediği her şeye sahip olacağım. Sonra da ne isterse yapması için ona vereceğim.

Ondan yumuşak, küçük horultular duyduğumda gülümsüyorum ve kendimi onun altından kaydırıyorum. Yapılması gereken şeyler var. Çıplak vücuduna bakıyorum, kalın, uzun saçları etrafındaki her yere dökülüyor. Taşaklarım serbest kalmak için ağrıyor ve bu şekilde hiçbir şey yapamayacağımı biliyorum.

Kemerimi çözüyorum, sikimi serbest bıraktığımda küçük bir rahatlama homurtusu çıkarıyorum. Elimi etrafına dolayarak yatağında yatan saf, masum prensesime bakıyorum. Kendime kontrolü elimde tutmam gerektiğini ve bunun için ödülümün

Beklemek, düğün gecemizdeki masumiyetidir. Sikimi okşuyor, onun daracık bedenine nasıl sığacağını merak ediyorum. Belki de bir dahaki sefere amını yediğimde içine bir parmak sokmalı ve vücudunu daha fazlası için hazırlamaya başlamalıyım.

Bunun uzun sürmeyeceğini bildiğim için kendimi neredeyse acı verici bir şekilde okşuyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve ağzımda hâlâ onun tadından daha fazla olmasını diliyorum. Taşaklarım yukarı kalktığında öne doğru eğilerek döllerimin fışkırmasına ve kalçalarına, amına ve karnına inmesine izin veriyorum. İçimden daha da fazla döl dökülürken onun adını inliyorum.

Serbest bırakılmamın kusursuz teninde bıraktığı izleri gördüğümde göğsümü yumruklamak istiyorum. Battaniyeyi üzerine çekmeden önce uzanarak tenine sürüyorum. Sonra eğilip dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Sessizce iç geçiriyor ve ben de onun yanındaki yatağa girmemek için kendimi zor tutuyorum. Onunla yatakta geçireceğim geceler bir ömür boyu sürecek. Şu anda bizi yerleştirmem ve prensesimin korkularını hafifletmem gerekiyor.

Hâlâ sert olan sikime bakıyorum ve istediğini elde edene kadar inmeyeceğini biliyorum ve istediği şey onun dar amcığının içinde. Banyoya gidip üstümü başımı temizlemeden önce kendimi pantolonumun içine sokuyorum.

Kızıma son bir kez baktıktan sonra cep telefonumu çıkarıyorum ve John ile annemden gelen mesajları görüyorum. John'a bir mesaj atıyorum, amcasının mülküne ne yapılmasını istediğimi ve o hapishane hücrelerinde uzun geceler geçireceğini, bu yüzden rahatına bakması gerektiğini bildiriyorum.

Ofisime gittiğimde, annemi düğün eşyalarıyla dolup taşan masamın başında görünce hiç şaşırmadım. Gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Babam kenarda oturmuş gazete okuyor.

"Artık bana inanıyorsun." Gazeteyi yere bırakarak bana gülümsüyor. Ayağa kalkıyor ve bana sarılmak için yanıma geliyor.

"Senden asla şüphe etmemeliydim," diye itiraf ediyorum. Hayatımda ilk kez bir konuda yanıldığım için şükrediyorum. Sırtımı sıvazlıyor.

"Annenle kavga etme. Bırak bunu alsın," diyor kulağıma alçak sesle.

"Aklımın ucundan bile geçmezdi," diye gülüyorum ve sonra heyecandan patlamak üzere olan anneme dönüyorum.

"O mükemmel," diyor bana, sanki bunu zaten bilmiyormuşum gibi. O mükemmelden de öte. Onun ne olduğunu anlatmak için yeni bir kelime bulmak gerek. Yanına gidip onu yanağından öpüyorum. Babam yerine oturdu ve gazetesini okumaya başladı. Bunun artık annemin gösterisi olduğunu biliyor.

"Biliyorum," diye kabul ediyorum, yüzümdeki kocaman gülümsemeyi bastıramıyorum.

"Çok mutlu görünüyorsun." Annem ellerini yanaklarıma koyuyor. "En son ne zaman böyle gülümsediğini hatırlamıyorum."

"Dürüst olmak gerekirse hiç böyle hissettiğimi hatırlamıyorum," diye itiraf ediyorum. Bu sefer yanağıma bir öpücük konduruyor. Haklı olduğunu biliyorum. Hep çalıştım ve hiç oynamadım. Pişman değilim. Şimdi biraz rahatlayabilirim. Tacı babamdan ilk devraldığım da çok çalışmıştım. Artık ne yaptığımı bildiğim için arkama yaslanıp rahatlayabilir ve yakında evleneceğim eşimin tadını çıkarabilirim. Tüm sıkı çalışmalarına değdi. "Tek istediğim bu işin uzamaması."

Annem gözlerini deviriyor. "Bunu söyleyeceğini biliyordum." Elini bana vuruyor ve masama doğru ilerliyor. "En azından bize biraz zaman ver. Bırak Kate'le aramızda bir bağ oluşsun." Elini kalçasına koydu, bu konuda benimle kavga etmeye hazırды.

Yapmayacağım. Sözleri beni çok etkiledi. Kate'in bir ailesi yok ve ben onun benimkiyle bağ kurmasını ve onun ailesi olmasını istiyorum. Annesini ve babasını hiç tanımadan kaybetti. Benimkinin onun için bu boşluğu doldurmasını istiyorum. Her ne kadar şu anda benim olarak damgalanmasını istesem de, onun ihtiyaçlarını ilk sıraya koyacağım. Her zaman.

"Bir ay mı?" Ona soruyorum. Annem gülümsüyor ve bir anlaşmamız olduğunu anlıyorum. "O ne isterse, bana uyar." Annemin masamdan taşan eşyalarına başımla işaret ediyorum. Belki Kate'e de burası için bir masa almalıyım. Acaba biz evlendikten sonra ne yapmak isteyecek? O sikik amca onu okula bile göndermedi. Eğer istediği buysa, bunu gerçekleştireceğim.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye cevap veriyor annem. Annem saçlarıyla oynadığında başka bir şey olduğunu anlayabiliyorum. Bunun ne anlama geldiğini biliyorum. Masamın etrafında dönüyorum ve John'un benim için hazırladığı Kate dosyasını alıyorum. Hiçbir şeyi gözden kaçırmadığımdan emin olmak için tekrar tarıyorum.

"Çıkar ağzındaki baklayı anne." Takvime bakıyorum ve kızımın doğum günü olduğunu görünce küfrediyorum.

"Nicolette hakkında." Kimden bahsettiğinden emin değilim ve bir an için beynimi yokluyorum. Zaten dikkatim dağınık ve bu da yardımcı olmuyor.

"Dexter'ın kızı mı?" Sanırım. Bunun doğru olduğuna eminim. Dexter'dan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyorum. Çok konuşuyor ama pek bir şey göstermiyor. Saçmalıklara ayıracak vaktim yok ve onda bir ton saçmalık var.

"Evet. Yani o kahvaltıya gelen kadınlardan biriydi."

Boyumun ölçüsünü alıp dosyayı kapatıyorum ve annemin ne demek istediğini merak ediyorum. "Onu davet etmek istemedim ama bana yalvardı." Ve annem pes etti. Annem özünde çok tatlı bir insandır ve insanlar için her şeyi yapar.

"Yani." Omuz silkiyorum. Ne önemi var ki?

"Sen gelmeyince o kadar üzüldü ki, hışım ile çıkıp gitti."

"Tamam. Umurumda değil. Hatırladığım kadarıyla hep şımarık bir kızdı." "Sonra ağlayarak aradı, hakkında dedikodu duyduktan

sonra

Sen ve Kate. Histerik bir haldeydi, babasının ona seninle sözlendiğini söylediğini ve senin de

evlenmeye hazır olduğunda onunla evleneceksin."

"Ne?!" İstediğimden daha yüksek sesle bağırıyorum. Dedikoduların nasıl işlediğini biliyorum ve böyle bir şeyin izinin bile ortalıkta dolaşmasını istemiyorum. O kadınla ya da Kate'imden başka biriyle evleneceğim fikri çok saçma.

"Belki de babasıyla konuşup işleri yoluna koymalısın diye düşündüm." Gülümsemeye çalışırken başını sallayan babama bakıyorum.

"Güven bana. Onunla bir konuşma yapacağım."

Dokuzuncu Bölüm

KATE

I Yatakta uzanmış, bir kez daha uyuyabildiğime şaşırmıştım. Bu gece asla uyuyamayacağım. Doğrulup odanın içinde James'i aradım ama göremedim.

Her yerde. Yataktan kayarak kalkıyorum ve üzerime sardığım bir havluyla geri dönmeden önce kendimi yenilemek için banyoya doğru ilerliyorum.

Gidip James'i bulmak ve belki biraz keşif yapmak istiyorum. Yatağımın ucuna serilmiş bir elbise gördüğümde duraksıyorum. Pembe elbiseyi elime alıyorum ve yumuşaklığını hissetmek için yanağıma bastırıyorum. Hayatımda hiç bu kadar güzel bir elbisem olduğunu sanmıyorum. Neye benzediğini görmek için çabucak giydim. Aynanın karşısına geçtiğimde elbisenin etrafında dönüyorum ve elbisenin her tarafıma yayılmasına izin veriyorum. Çok güzeldi. Küçük bir mutluluk zıplayışı yapıyorum. Üzerinde küçük çiçekler olan sade bir çift babet şifonyerin yanına bırakılmıştı ve onları giyiyorum. James beni gerçekten prenses gibi hissettiriyor.

Kapı kolunu çevirdiğimde kilidi açık bulunca gülümsüyorum. Başımı dışarı çıkarıp koridora bakıyorum ve kimseyi görmeyince koridora çıkıyorum. Buraya ilk geldiğimde geldiğim yoldan gidiyorum ve duvara yaslanmış bir gardiyan gördüğümde duraklıyorum. Bana başıyla selam veriyor ama bir şey söylemiyor. Ben de gülümsüyorum. Yanından geçip gidiyorum ama nereye gittiğime dair hiçbir fikrim olmadığını fark ediyorum.

"James'in nerede olduğunu söyleyebilir misin?" Bekçiye sordum.

"Kral muhtemelen ofisinde," diyor ve bana yolu tarif ediyor. Ofisinin kapısına geldiğimde kırık olduğunu görüyorum, bu yüzden itmeden önce kapıyı çalıyorum.

"James?" İçeri girerken sesleniyorum ama orada duran bir kadın gördüğümde donup kalıyorum. Başını çeviriyor ve ben dalgınlıkla onun dökümlü, derin zümrüt elbisesinin çarpıcı olduğunu fark ediyorum. Uzun sarı saçları yumuşak dalgalar halinde etrafına dökülüyor ve başını bana doğru eğerken parlak mavi gözleri benimkilerle buluşuyor. Şimdi bir prenses gibi görünüyor. Kiraz kırmızısı dudaklarını büzüyor ve bir demet çiçeği masanın üzerine fırlatarak kokulu ve renkli yapraklardan oluşan bir karmaşaya neden oluyor.

Keskin gözlerini bana dikeyiyor ve hemen yanlış ofiste olduğumu düşünüyorum. "Özür dilerim. James'i arıyordum," diyorum ona. "Buranın onun ofisi olduğunu sanıyordum."

"Öyle." Sözleri soğuk ve öfkeli geliyor ve ben biraz afallıyorum. Neden bu kadar kızgın olduğundan emin değilim.

"Geri geleceğim." Geri adım atmaya başlıyorum, ama o bana doğru geliyor ve bileğimden tutarak beni James'in masasının yanındaki ofise geri çekiyor.

"Ona 'Kral' diye hitap ediyorsunuz," diye çıkışıyor kadın. Ona herkesin içinde kendi adıyla hitap etmenin yanlış olabileceğini fark ediyorum.

"Sadece ailesi ve arkadaşları onu doğum adıyla çağırıyor," diye tıslıyor.

Yaptığımız şeyden sonra, en azından arkadaş olmamız gerektiğini düşünüyorum. Yaptıklarımızı ona söyleyeceğimden değil, ama nedense söylemek istiyorum. Aslında James ve ben, James'in benimle konuşma tarzıyla arkadaştan da öteyiz.

"Ona ne diyorsun?" Midemde bir şeyler kıvılcımlanırken soruyorum. Kıskançlık, belki? Çizgiyi aşıyor olabilirim. Bu kadının kim olduğunu bile bilmiyorum. Bir yanımda kız arkadaşı değil de kız kardeşi olmasını umuyorum. Yine de kız kardeşinin bir cadı olmasını istemem.

"Ben onun karısı olacağım. Bir sonraki kraliçe!" diye bağılıyor yüzüme. Ona inanmıyorum. Bu doğru olamaz. Hele ki

James'in bana davranış şekli. Bana dokundu. Söylediği şeyler.

"Sana inanmıyorum," diye meydan okuyorum. Keşke kelimelerim daha güçlü olsaydı. Ne yazık ki, kendimi savunmaya alışık değilim. Omuzlarımı dikleştirmeye çalışıyorum.

"Kör müsün sen?" Düğün eşyalarının dağınık olduğu masayı işaret ediyor. Haklı olabileceği düşüncesiyle kalbim sıkışıyor. Belli ki birileri düğün planlıyor. Gözyaşlarımla savaşımaya çalışarak gözlerimi kapatıyorum. Bu kadının önünde ağlamak istemiyorum. Bana kızgın olmasına şaşmamalı.

"Özür dilerim," dedim ona. "Bilmiyordum." Kalbim kırılıyor. Başka biriyle nişanlı olduğuna ve başka bir kadına aitken bana bunları söylediğine ve yaptığına inanamıyorum. Bu hiç mantıklı değil.

"Artık biliyorsun," diye ısırdı. "Erkeklerin başıboş dolaşabildiğini biliyorum, ama onun metresi olacaksan yerini bil."

Ağzım açık kaldı. Bir adım geri atıyorum, sonra bir adım daha, ellerimi kaldırıyorum. "Ben öyle olmak istemiyorum." Belki de her şeyi yanlış anladım ve onun için öyleyim. Midem bulanıyor ve kusmak istiyorum.

"Daha fazla olacağını mı düşünüyorsun?" diye alaycı bir şekilde gülüyor.

"Özür dilerim," diyorum tekrar. Sadece gitmek, buradan mümkün olduğunca uzaklaşmak istiyorum. Yalnız kalmaya ihtiyacım var. Dönüyorum ve kapıya yöneliyorum.

Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu bilmeliydim. Peri masalları gerçek değildir. Ofisinin kapısını açtığımda iki koruma dikkat kesildi.

"Bayan Kate," diye hitap ediyor biri bana, bir adım öne çıkarak.

"Gitmek istiyorum," diyorum ona. Çılgınca etrafıma bakınıyorum, geldiğim yolu hatırlamadan önce buradan nasıl çıkacağımı bulmaya çalışıyorum. Gardiyan yoluma çıkıyor ve beni durduruyor.

Güvenlik görevlisi bana "Bölgeden ayrılacağınız konusunda bilgilendirilmedim," dedi.

"Umurumda değil." Tekrar etrafından dolaşmaya çalışıyorum ama bir kez daha yoluma çıkıyor.

"Seni krala götüreyim." Sağıma gitmemi işaret etti.

"Onu bir daha asla görmek istemiyorum." Sesim çatlıyor ve gözyaşlarımın her an serbest kalacağını biliyorum. fkeme tutunmaya çalışıyorum ama onu tutamıyorum. Hüzün çok baskın geliyor.

"Hanımefendi, lütfen." Gardiyan bu kez neredeyse yalvarıyor ama ben yanından geçerken beni durdurmaya alışmıyor. Sanki benden bir şey kapacakmış gibi ona srtndğmde benden uzaklaşıyor. Belki de kralın metresi olduğum söylentisi çoktan yayılmıştır. İlişkiler söz konusu olduğunda saf olabilirim ama metresin ne olduğunu bilmeyecek kadar saf değilim.

ıkış yolu olabileceğini düşündüğüm yere doğru koşmaya başladım. Tanıdık bir manzara gördüğümde rahatlayarak i çekiyor - ilk geldiğimde geçtiğim kapılar. Ben koşarken insanlar dönüp bana bakıyor ama ben herkesi görmezden geliyorum. Kapıları aştığımda merdivenlerden aşağı koşuyorum ama nereye gittiğime dair hiçbir fikrim olmadığını fark ediyorum.

Parlak güneş gözümü kamaştırıyor ve arkamı döndüğümde beş muhafızın arkamda durduğunu görüyorum. Beni durdurmuyorlar ama takip ediyorlar.

"Beni takip etmeyi bırak." Ellerimi öfkeyle havaya kaldırıyorum.

"Biz sizin kişisel muhafızlarınız, Bayan Kate. Siz nereye giderseniz biz de oraya gideriz."

"Ama gidemez miyim?" Ben soruyorum. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

"Bölgeden ayrılacağınız konusunda bilgilendirilmedim," diye tekrarlıyor muhafız.

"Beni isteğim dışında burada tutabilir misiniz?" diye sordum.

"Sana dokunmaya iznim yok" diye cevap veriyor. Bu benim soruma cevap vermiyor. Hayal kırıklığı içinde arkamı dönüp yürümeye başlıyorum, onları görmezden gelmeye çalışıyorum ama sizi takip eden beş büyük adamı görmezden gelmek zor

etrafta. Ben geçerken herkes dönüp bakıyor, ellerinin arkasından fısıldaşıyorlar. Benim hakkımda ne söylediklerini merak ediyorum.

Uzun yolda ilerliyorum ve yorgunluktan düşmeden asla sonuna kadar gidemeyeceğimi biliyorum. Vardığımız zamanki zorlu yolculuğu hatırlıyorum. Geri dönüp James'le yüzleşmek zorunda kalacağımı bildiğimde omuzlarım çöküyor.

"Evet, efendim." Omzumun üzerinden bakınca kulağında telefon olan baş gardiyanı görüyorum. "Kalması için ikna etmeye çalıştım ama kabul etmedi." Bir an duraksadı. "Bana ona dokunmamamı söylemiştin." Gözleri benimkilerle buluştu. "Elbette, efendim." Adam uzanıp telefonu bana vermeye alşıyor.

"Kral sizinle konuşmak istiyor."

"Onunla konuşmak istemiyorum," diyorum ve yanından geçip şatoya doğru ilerliyorum. Nedense James tarafından kendi amcamdan daha fazla ihanete uğramış hissediyorum. Bunun saçma ve mantıksız olduğunu biliyorum ama öyle işte. Muhtemelen amcam beni hiç umutlandırmadığı içindir. Beni hiçbir zaman peri masallarına inandırmadı ki bu masallar elimden alınsın ve yanlış oldukları kanıtlandsın. Bu çok acımasız ve şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha derin. Hiç sahip olmadığım bir şeye nasıl bu kadar bağlanabiliyorum?

Merdivenlerden yavaşça şatoya çıkıyorum ve James'in odasına gidiyorum. Tam olarak nereye gittiğimden emin değilim ama odasının belli belirsiz yönünü biliyorum. Muhafızların beni takip etmeyi bıraktıklarını ve yaklaştığımda geri çekildiklerini fark ediyorum. Oyalama taktiğiyle adımlarımı yavaşlatıyorum, hangi kapının ona ait olduğunu merak ediyorum. Onu henüz görmek istemiyorum. Beni bulacağını bilsem bile saklanmak istiyorum.

Kurşunu ısırmaya karar veriyorum ve en yakın kapıyı açıyorum, sonra başka bir yatak odası olduğunu görünce gülümsüyorum. James'inki kadar büyük değil ama yine de çok güzel. İçeri girip kapıyı kapatıyorum ve kilidi yerine oturtuyorum. Kilitli bir kapının bir kralı kendi şatosunda durduramayacağını bilsem de bundan küçük bir memnuniyet duymaktan kendimi alamıyorum.

Rahat yatağıma çöküp son birkaç saati düşünüyorum ve ne halt edeceğimi merak ediyorum.

Onuncu Bölüm

JAMES

I Telefonumu sıkıca kavriyorum ve içinden uğursuz bir çatırtı sesi geliyor. Adamlarımdan birine doğru fırlatıyorum. Yeni bir taneye ihtiyacım olacağını biliyorum. Ne?

Ben yokken ne oldu? Prensesimi yatağında memnun bir şekilde bıraktım ama şimdi kalemden kaçmaya çalıştığını öğrendim.

Ayrılmadan önce küçük bir ordunun benim için ona göz kulak olmasını sağladım. Bunun amacı gitmesini engellemekten ziyade onu korumaktı. Her iki şekilde de, şimdi bunu yaptığım için memnunum. Kimsenin ona dokunmaması yönündeki kesin emrimden dolayı, gitmeye çalışırsa onu nasıl durduracaklarını hiç düşünmemiştim.

Emir saf kıskançlıktan gelmişti. Bir erkek ona bakıp da nasıl dokunmak istemezdi? Ben de bunu yapanların nefes almadan teninin ne kadar yumuşak olduğunu kimseye anlatamayacaklarını açıkça belirttim. Elimden gelse ona bakmamalarını bile söyledim ama ben bile bunun abartılı olduğunu biliyorum. Onu bu şekilde koruyamazlardı ve bu fikir ne kadar hoşuma gitse de onu odamızda kilitli tutamazdım.

Arabaya doğru hızlanıyorum, şoför kapıyı açtığında arka koltuğa kayıyorum. "Beni hemen geri götür,"

Sipariş. Kalede kalmalıydım ama her şeyin istediğim gibi yapıldığından emin olmak istedim.

Kale görüldüğünde, ona daha yakın olduğumu bilmek içimi rahatlatıyor. Araba daha durmadan dışarı fırlayıp merdivenlerden yukarı koşmaya başlıyorum. John'un adımı haykırdığını duyuyorum ama onu duymazdan geliyorum. Güvenliğim hakkında söylenip duracak ve benim ilgilenmem gereken daha önemli meseleler var.

Odamıza doğru koşuyorum ama Kate'e taktığım baş koruma Grant'in orada durduğunu görünce yavaşlıyorum.

"Ne oldu lan?" diye sordum. Onu kim üzdüyse gazabıma uğrayacak ve bu hiç iyi olmayacak.

"Nicolette Court gözaltına alındı ve John'un ofisinde tutuluyor."

Nicolette'in adı geçince gerildim ve annemin daha önce bana söylediklerinden sonra bunun tesadüf olmadığını anladım. O bir şey yaptı.

"Ofisinizdeydi."

"Peki bu nasıl mümkün oldu?" Bağırıyorum.

"Babası Dexter'la birlikte geldi ama ondan kaçıp ofisinize geldi. Sizinle konuşmak istediğini söyledi. Senin için sakıncası yokmuş." Grant'in bunu söyleme şekli sanki gizli bir ilişkimiz olduğunu ima ediyormuş gibi. Ona sert bir bakış attım.

"Bundan daha iyisini biliyordum, efendim. Onu neden tuttuğumuzu da çabucak ekliyor.

"Bana geri kalanını ver," diyorum, daha fazlası olduğunu ve bana anlatmak için heyecanlı olmadığını bilerek.

"Bize söylediğiniz gibi Kate serbest bırakıldı. Ofisinize girdiğinde onu durdurmadım."

Bunun nereye varacağını bildiğim için gözlerimi kapatıyorum. "Bununla sonra ilgileneceğim," diyorum yanından geçip odama doğru yürürken.

"Babası, efendim," dediğini duyuyorum Grant'in arkamdan.

"Siktirip gidebilir," diye karşılık veriyorum, umurumda bile değil. Kapımı açtığımda Kate'imi hiçbir yerde göremeyince homurdanıyorum.

Odayı aradım, banyoyu iki kez kontrol ettim. Kalenin bu kanadında olduğunu biliyorum. Bu yüzden korumaları koridorun sonunda, tekrar gitme ihtimaline karşı bekliyorlar.

Kapıda duraksıyorum ve onun diğer odalardan birinde olması gerektiğini anlıyorum. Onu aramak için kapıları açmaya başladım. Onu bulana kadar burayı darmadağın edeceğim. Son odaya geldiğimde, düğmeyi çeviriyorum ama kilitli.

"Prenses," diye sesleniyorum ama cevap vermiyor. "Gerçekten kilitli bir kapının beni senden uzak tutacağını mı düşünüyorsun?" diye soruyorum. Yine cevap yok.

"Geri çekilin çünkü kapıyı kırıp içeri giriyorum," diye bağıriyorum. Bu sırada ona zarar gelmesini istemiyorum. Bir anahtar isteyebilirim, yapılacak medeni şey bu, ama o zaman beklemek zorunda kalacağım ve beklemekten bıktım, özellikle de prensesim üzgünse. İsteddiği kadar duvar örmeye çalışsın, ben ona sadece ona ulaşmak için hepsini yıkacağımı göstereceğim. Aramızda hiç boşluk kalmayacak.

"Tamam." Ben omzumu atamadan kapıyı açıyor. Beni geçip gitti. Onu yakalamaya çalışıyorum ama benden kaçıyor. Bana atmaya çalıştığı kızgın bakışa karşı küçük bir kahkaha atmak zorunda kalıyorum, ama kızgınlığında bile çok sevimli. Şu anda gülümsemenin bana puan kazandırmayacağını bildiğim için kendimi kontrol altında tutuyorum. Odamıza doğru yürürken onu durdurmuyorum. Sadece onu takip ediyorum ve kapıyı arkamızdan kilitliyorum, artık onu tam istediğim yerde tuttuğumu biliyorum.

Ellerini dar beline koyuyor, gözlerinde ateş yanıyor ama ağladığını anlayabiliyorum. Gösterdiği bu kıvılcım hoşuma gidiyor ama döktüğünü bildiğim gözyaşları beni derinden yaralıyor. Birkaç dakika önce hissettiğim öfkeyi yeniden alevlendiriyor. Onu bastırıyorum çünkü ona karşı yumuşak olmam gerektiğini biliyorum. Şu anda biraz ateşi olabilir, ama onun altında yumuşak ve tatlı biri var. Aslında, sanırım şu anda alınganlığını benim önümde ağlamamak için kullanıyor. Benden herhangi bir parçasını saklamaya çalışması fikrinden hoşlanmıyorum.

"Metres olmayacağım," diye ortaya atılır.

"Hayır," diye kabul ediyorum, aramızdaki mesafeyi açıp onu kucağıma alıyorum. Şaşkınlıkla ciyaklıyor, ama küçük ellerini göğsüme koyarken vücudu benimkinin içinde eriyor, bana kıyasla ne kadar küçük olduğunu ve ona karşı nazik olmam gerektiğini hatırlatıyor. "Benim hiç metresim olmadı, olmayacak da. Benim bir karım olacak."

Onunla yaptığım konuşmalarda, benim için ne olacağı konusunda dans ediyordum, çünkü onu korkutmak istemiyordum. Hızlı olduğunu biliyorum ve onu buna alıştırmak istiyorum ama metres kelimesi beni geriyor. Böyle bir şey olabileceğini düşünmesi, sahip olduğum jilet gibi ince kontrolü kırdı ve şimdi her yönden benim olacağını bilmesine izin vermekten çekinmiyorum.

Parmakları gömleğime giriyor, sıkıca kavlıyor. "Onunla tanıştım," diye ağlıyor, gözleri yaşlarla doluyor. Beni bir yalanın içinde yakaladığını düşünüyor. "Hayır, sen bir yalancıyla tanıştın. Ben o kadına hiç dokunmadım," diye bağıriyorum. O kadına dokunma fikri midemi bulandırıyor. Adını yüksek sesle söylemek bile istemiyorum.

Nicolette şımarık bir veletten başka bir şey değil, ki davranışları olmasa bu neredeyse affedilebilirdi. Onu unutulmaz kılan tek şey davranışları ve bu davranışların da iyi yönde olmadığı açık.

"Sana yalan söylemeyeceğim Kate. Benimle evlenmek isteyen pek çok kadın var." Yüzü hoşnutsuzlukla buruşuyor ama ben devam ediyorum. Bir daha bu konuda kafa karışıklığı yaşanmaması için bunu açıklığa kavuşturmak istiyorum. "Benim unvanımı istiyorlar, kraliçe olmak ve rahat bir hayat sürmek istiyorlar."

"Bunların hiçbiri umurumda değil," diye araya giriyor.

Bana zaten bildiğim bir şeyi söylüyor. Bunun için fazla tatlı. O bir kullanıcı değil. "Biliyorum." Burnunun ucunu öpüyorum ve yüzünün benim için yumuşamasını izliyorum. "Benim istediğim şeyi istiyorsun. Sevgi. Bir aile. Hepsini."

"Bunu dünyadaki her şeyden daha çok isterdim. Sadece mutlu olmayı."

"Eğer izin verirsen, sana bunu vereceğim. Bırak kanıtlayayım. Karşı koyma."

On Birinci Bölüm

KATE

I ellerimi göğsünden yukarı kaydırıp kollarımı boynuna dolamak istiyorum. Bunu ben de istiyorum, ama ona tutunmaktan ve boynundan koparılmaktan korkuyorum.

Ben. Bunu yaşayabileceğimden emin değilim. Hayatımda zaten çok şey kaybettim.

"Düğüne kadar bir ayımız var," diyor ve ağzım açık kalıyor.

"Düğünümüz mü?" Ciyaklayarak söyledim. Bana evlenme teklif bile etmedi. Daha beş dakika önce bile ondan olabildiğince çabuk uzaklaşmaya çalışıyordum. Şimdi de evleneceğimizi mi söylüyor? Bu, ofisindeki tüm düğün eşyalarını açıklıyor.

"Evet, düğünümüz." Gürleyen sözcüklerinin titreşimleri beni kıkırdatıyor. "Bunun gerçek olduğunu görmen için bana bu ayı ver. Ben bu işin içindeyim ve başka kimse yok."

Kaybedecek hiçbir şeyim yok ve bunu çok istiyorum. "Kıskanılmaktan hoşlanmıyorum," diye geveledim. Bu beni hâlâ geride tutan şeyin büyük bir parçası. Hayatım boyunca hiçbir şeyde cimri olmadım ama onun için bu fikir iliklerime kadar acıtıyor.

"Ben de bu duygudan hoşlanmıyorum. Bu konuda yalnız değilsin prenses. Ben de kendi kıskançlığımla savaşıyorum. Ama inan bana, benim için sadece sen varsın."

"Neden kıskanıyorsun? Daha önce hiç biriyle çıkmadım bile. Sen benim ilk öpücüğümdün," diyorum ona. Bu itirafım yanaklarımı ısıttı. Hiç deneyimi olmayan biri onun ilgisini nasıl çekebilir? O bir kral. Deneyimli, sofistike bir hükümdar. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Yüzünü kalçalarımın arasına koyduğuna hâlâ inanamıyorum. Bunu düşündükçe merkezim kasılıyor. Tekrar yapmak istiyorum.

Ereksiyonunu içime sokuyor. "Bana ne kadar dokunulmamış olduğunu hatırlatma. Bunun beni ne hale getirdiğini bilemezsin." Gözlerinde saf bir açlık var. "Kıskanıyorum çünkü seni bu şekilde tutmak istiyorum. Sadece kendim için. Başka erkeklerin sana bakmasından bile hoşlanmıyorum. Adamlarımın senden nasıl uzak durduklarını fark etmedin mi?"

Benim vardı. "Metres olduğum için bana dokunmak istemediklerini sanıyordum. İğrenç olduğumu falan düşünüyorlardı." Bunu itiraf etmekten nefret ederek yere baktım.

"Bir daha kendine böyle hitap etme," diye tersliyor. Şok içinde başımı kaldırıyorum.

"Özür dilerim. Seni terslemek istememiştim. Kimsenin -hatta senin bile- senin hakkında bu şekilde konuşmasından hoşlanmıyorum. Sana dokunmaktan kaçındılar çünkü bunun dokundukları son şey olacağını biliyorlardı."

"Oh," diyorum nefes nefese. Bu muhtemelen beni korkutmalıydı, ama garip bir şekilde bana başka bir şey yapıyor. Ona daha yakın olmak için eğilip dudaklarımı dudaklarının üzerine koyuyorum.

"Sadece senin olmak istiyorum. Başka hiç kimsenin beni senin beni tanımanı istediğim gibi tanımasını istemiyorum," diye fısıldıyorum ağzına karşı, itirafımdan dolayı biraz utangaç hissederek. Ağzı benimkini derin bir öpücüğe boğuyor. Bir eli elbisemden yukarı kayarken sırtımın duvara dayandığını hissediyorum ve bacaklarımı ona sıkıca sarıyorum.

"Buna dokunan tek kişi benim." Parmaklarını merkezimde gezdiriyor. İhtiyaçtan ıslandığımı hissediyorum.

"Evet, sadece sen." Bana daha önce verdiği rahatlamanın aynısına ihtiyaç duyarak kendimi onun eline daha fazla bastırmaya çalışıyorum.

"Kahretsin, sırlıslık olmuştun," diye gürlüyor. "Kalenin etrafında böyle mi koşuyordun? Kukun ilgi için yalvarıyor muydu?" Sözlerinde bir miktar öfke var. Kıskançlığı beni daha da tahrik ediyor.

"Belki de ben uyandığımda burada olmalıydın. O zaman bunlar olmazdı," diye karşılık veriyorum. Boynumu ısırtıyor ve ben zevkle nefes alıyorum.

"Bu hatayı bir daha yapmayacağım," diye kulağıma homurdanıyor. Sesindeki güç vücuduma lezzetli bir ürperti gönderiyor.

Eli beni bıraktığında, haykırdım. "James! Hayır!"

"Sana bu şekilde sahip olduğumda bana kralım diyorsun," diyor. Gözlerim onunkilerle kilitleniyor. Bu hoşuma gitti. Benim kralım.

"Bana sana sadece King demem gerektiğini söyledi. Sadece sana yakın olanlar sana James diyebilirmiş." İtirafım karşısında çenesi gerildi.

"Bana herkesin içinde James diyorsun." Bir an sonra elini aramızda gezdiriyor ve çıplak, sert sikini amımda hissediyorum. "Ama böyle olduğumuzda, ben senin kralınım. Senin her şeyinim." Aleti bana doğru kayıyor ve beni inletiyor.

"Herkes için ben kralım, ama senin kralın. Senin her şeyinim. Aradaki farkı anlıyor musun?" Başımı sallıyorum, konuşamıyorum. Boşalmaya çok yakınım ama ne demek istediğini anlıyorum. Herkes için o onların lideri, ama benim için o benim tüm dünyam ve daha da önemlisi o öyle olmak istiyor ve ben de bunu istiyorum.

"Söyle." İleri geri hareket etmeyi bırakır.

"Sen benim her şeyimsin," diye nefes alıyorum. O benim her şeyim. Artık bildiğim tek şey o. Parmaklarım gömleğinin içine giriyor. "Benim kralım."

"Kahretsin evet, öyleyim." Tekrar hareket etmeye başlar. "Bu amcığı işaretleyeceğim. Şu anda almıyor olabilirim, ama onu talep ediyorum," diye inliyor horozu klitorisimin üzerinde ileri geri kayarken.

Nefesim derinleşiyor ve neyin geldiğini biliyorum. Çok yaklaştım. Sadece biraz daha ve orada olacağım.

"Kralına istediğini ver, benim küçük prensesim. Sikime boşal ki sana sahip çıkabileyim." Sözleri orgazmımı ateşliyor ve beni uçurumun kenarına gönderiyor. Haykırıyorum, ama ağzı benimkinin üzerine düşüyor, serbest bırakılması üzerime dökülürken zevk çılgılığını susturuyor. Bana karşı sarsılıyor ve sıcaklığının daha da fazlası beni kaplıyor.

Beni duvara yapıştırırken gözlerim kapanıyor. Nefes alış veriş sanki kilometrelerce koşmuş gibi ağır. Bunu ona yaptığımı bilerek zevkle mırıldanıyorum. Onu memnun edemeyeceğime dair şüphelerim yok olup gidiyor. Eğer o diğer kadınla birlikte olmak isteseydi, şimdi onunla birlikte olurdu. Burada benimle değil, bana dünyaları vaat ediyor.

James yavaşça benden uzaklaşıyor, bunu yaparken boynumu öpüyor. Vücudundan aşağı doğru kayıyorum, ayaklarım belinden çözülüyor ve yere değiyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Yakışıklı yüzünde onu daha genç gösteren memnun bir gülümseme var. Uzanıp yüzüne dokunuyorum. Şu anda kendimi ona çok yakın hissediyorum. Bu benim için çok yabancı bir duygu.

"Sana bir sürprizim var." Biraz geri çekiliyor ve elbisem tekrar yerine oturuyor. Kendini ayarlıyor, sikini tekrar pantolonunun içine sokuyor. İkimizin birbirine nasıl uyacağını merak ederken gözlerim biraz dışarı fırlıyor.

"Sana bir şey göstermek istiyorum." Elimi tutup kaldırıyor, arkasından öpüyor ve beni odadan çıkarmaya başlamadan önce parmaklarını sıkıca elime doluyor.

Bölüm 12 Kral

Kate'e kalenin etrafını gösteriyorum, kaybolmadan ya da geri dönmeden nasıl dolaşacağını bilmesini istiyorum. Burada kendini rahat hissetmesini istiyorum. Burası onun evi, sadece kaldığı bir yer değil.

Bodruma inen merdivenlerin başına geldiğimizde elini bırakmadan önce küçük bir sıkma hareketi yapıyorum. Kollarımı omzuna doladım ve onu kendime çektim. Başının üst kısmını öpüyorum. "Seni doğum günü sürprizine götürmeden önce bir yere uğramam gerekiyor."

Bana bakıyor, gözleri yaşlarla doluyor. "Doğum günüm olduğunu biliyor musun?"

Eğildim ve onu öptüm. "Senin hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeye çalıştım. Geri kalanını bana vermek gerekecek." Onu tekrar öpüyorum. Vücudu benimkinin içinde eriyor ve bu iş daha fazla ilerlemeden ve onu başka bir duvara yaslamadan önce isteksizce geri çekiliyorum. Kimsenin onun benim için çözüldüğünü görmesini istemiyorum. Bu sadece benim için.

"Gel." Ona merdivenlerden aşağıya kadar rehberlik edip John'un kapısında duruyorum. Açmadan önce kapıyı tıklatıyorum. John masasının arkasında sıkılmış görünüyor, Nicolette ise köşedeki sandalyede oturmuş, kollarını kavuşturmuş, yüzü kıpkırmızı. Kızgın olduğu için mi yoksa ağladığı için mi bilmiyorum. Her iki durumda da umurumda değil.

Prencesim yanımda geriliyor. Eğildim ve başının üstünden öptüm. Şaşırdığım şey annemin orada dikildiğini görmek oldu. Elleri kalçalarında ve kızgın görünüyor. O bakışı bilirim. Genç bir çocukken birkaç kez görmüştüm. Bu bakışı tatlı annemden asla görmediğimden eminim çünkü o bakışa sahipse sınırlarını zorladığını biliyorum.

Annemin gözleri bize geldi. "Kate, tatlım." Ona doğru koşuyor ve onu elimden çekiyor. İstemesem de gitmesine izin verdim. Annem onu sıkıca kucaklıyor. "Dinlenmiş görünüyorsun," diyor geri çekilirken.

"Teşekkür ederim. Harika hissediyorum."

Kızımın elini tutuyorum, onunla temas kurmak istiyorum.

"Bu harika! Yılsonu için planlar yapmaya başlayabiliriz. düğün." Annem Kate'e gülümsüyor. Nicolette'ten bir huff sesi geliyor ve hepimiz dönüp ona bakıyoruz. Annemin yüzündeki heyecan kayboluyor ve Nicolette'e sert bir bakış atıyor. "Bu kadınla tanışmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm Kate. Eminim bugünden sonra onu bir daha asla görmeyeceksin." Nicolette'in yüzü bir an için soluyor, sonra siliniyor ve öfke hızla geri dönüyor. İçindeki şımarık velet açıkça görülüyordu.

"Tanrım," diye iç geçiriyor John, muhtemelen bir süredir bununla uğraştığı ve tek istediği eve, karısının yanına dönmek olduğu için.

"Nicolette, müstakbel kraliçene bir özür borçlusun."

Ağzı açık kaldı.

Ona meydan okuyan bir bakış attım. "İyi bir tane olsun."

"Özür dilerim," diye ısıırıyor.

"Ve?" Veletten daha fazlasını isteyerek ekliyorum.

"Yalan söylediğim için özür dilerim." Hayır, işe yaramadığı için üzgün ama ben bunu söylemiyorum. Sadece Kate'e bu kadının ona yalan söylediğini açıkça belirtmek istiyorum. Ve ona saklayacak bir şeyim olmadığını göstermek istiyorum.

"John." Nicolette'e başımı salladım. Yanıma geldi ve onu kolundan tuttu. "Buraya girmesinin yasaklandığından emin ol ve kraliçemle benim beş yüz metre yakınımaya yaklaşmaması için bir emir çıkart."

"Evet, efendim." Onu ayağa kaldırıyor, geri almam için yalvarırken onu sürüklüyor. Bir daha asla yapmayacağına yemin ediyor ama umurumda değil. Tatlı kızımın yüzündeki suçluluk duygusunu izliyorum.

"Onun için üzülme," diyorum Kate'e. "Başına geleni hak etti." Ona kadına daha kötüsünü yapmak istediğimi söylemedim ama kız arkadaşımın kalbinin bundan hoşlanmayacağını biliyordum. Bu yüzden ikimiz için de işe yarayacağını bildiğim tek şeyi yaptım.

"Hepsi benim hatam," diyor annem Kate'e. "Oğlumla bir şansı olduğunu düşünmesine asla izin vermemeliydim ama zalim olmak istemedim."

"Sorun yok," diye annemi rahatlatmaya çalışıyor Kate. Bu ikisinin iyi anlaşacağını biliyorum. İkisi de çok yufka yürekli. Babam ve ben, kimsenin onlara zarar vermeye çalışmadığından emin olmak için onlara göz kulak olmak zorunda kalacağız. Bu yapmaktan onur duyacağım bir şey. Babamı yıllar boyunca bunu yaparken izledim ve aynısını yapabileceğimi biliyorum. Onun tatlılığını olduğu gibi korumak istiyorum. Amcasından gördüğü onca zulme rağmen o hala orada ve her zaman öyle kalmasını sağlayacağım.

Annemin yüzü yumuşuyor ve Kate'i yanağından öpüyor. "Siz ikiniz gidip eğlenmenize bakın. Yarın görüşürüz, tatlım." Sonra annem beni yanağımdan öpüyor.

"Çok erken değil, anne," diye hatırlatıyorum, ancak o gitmeden önce gözlerini deviriyor. Düğün planlarına başlamak için kız arkadaşımınla çoktan yola çıkmadığı için şanslıyım.

"Annen çok tatlı." Sesinde bir özlem notası duyuyorum.

"O senin de annen olacak," diyorum ve yüzü aydınlanıyor. "Bütün bir aileye sahip olmak üzeresin."

"Kulağa hoş geliyor."

Onu kendime çektim. "Ve bunu daha büyük bir hale getirmek için çalışacağız." Yanaklarının pembeleşmesini izliyorum. "Gel, sana bir şey göstermek istiyorum." Onu merdivenlerden yukarı çıkarıp yan kapıdan çıkarıyorum ve daha sonra kalenin etrafındaki gizli geçitlerden birkaçını göstereceğimi hatırlatıyorum. Sanırım bundan çok keyif alacak.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor dışarı çıkıp gül bahçesinin içinden geçen uzun patikada yürürken.

"Bu bir sürpriz." Ona göz kırpmıyorum. "Hepsi bitmedi ama görmeni istedim." Güllerden birini koparmak için duruyorum ve saçına takıyorum. Gülümsemesi daha da büyüyor ve kalbimi sızlatıyor. Yolun sonuna geldiğimizde nefesinin kesildiğini duyuyorum.

Dönüp bana baktı. "Keçiler mi?!" Neredeyse zıplıyordu. "Nasıl?" diye soruyor.

"Senin hakkında öğrenebildiğim kadar çok şey öğrendim." Cebimdeki bir fotoğrafı çıkardım. Adamlarımın Kate'in amcasının evinden aldıkları bazı eşyaların arasından çıkmıştı. Kate'in genç kızlık fotoğraflarıyla dolu bir kutu bulmuşlar. Resmi ona uzattım.

O ve büyükannesi çiftliklerinde. Bir keçi çiftliği. Resimlerden anladığım kadarıyla Kate b u r a y ı çok sevmişti. Onun yüzlerce fotoğrafı vardı.

keçilerle oynuyordu. Çok güzeldi. Küçük kızlarımızın da aynı şeyi yaptığını hayal ettim.

"Sana geçmişinden sevdiğin bir şey vermek istedim."

İri mavi gözlerinden yaşlar süzülüyor ve fotoğrafı benden alıp göğsüne bastırıyor.

"Bunların yok olduğunu sanıyordum," diyor. "Sürekli büyükannemin neye benzediğini hatırlamaya çalışıyordum ama her geçen gün ona dair anılarım benden uzaklaşıyormuş gibi hissediyordum."

"Evindeki tüm fotoğrafları aldım." Yüzünü avuçlayıp gözyaşlarını öpüyorum. Her biri beni daha da derinden yaralıyor. "Gitmiş. O evi yerle bir ettirdim. Bir daha asla orada uyanmayı düşünmek zorunda kalmayacaksın."

On İkinci Bölüm

KATE

"**I** bir aya ihtiyacım yok." Kendimi James'in kollarına attım. Beni kolayca yakaladı. Yakışıklı yüzünün her yerine öpücükler konduruyorum ve ona gülümsüyorum. I

Bütün bunları benim için yaptığına inanamıyorum. Bir ay bile beklemek istediğimi sanmıyorum. "Hemen şimdi evlenelim."

Beni kavrayışı sıkılaşıyor ve bedenim o yakınımıdayken her zaman olduğu gibi ihtiyaçla doluyor. Bacaklarımı onun etrafında kilitliyorum, ellerimi omuzlarına koyuyorum. Yüzü ciddileşiyor. "Şu anda seninle evlenmekten daha çok istediğim bir şey yok, ama annem bunu kaybeder."

Annem demesine bayılıyorum, sanki ikimizin de annesiymiş gibi. Küçükken bir annem olduğunu biliyorum ama onu hatırlamıyorum. Bir anneye sahip olma fikri neredeyse dileyebileceğimden bile daha fazla.

"Bu düğünü seninle birlikte planlamak istiyor ama şimdi evlenmek istiyorsan ne istersen yaparım. Sen her zaman önce gelirsin." Bu sözler karşısında eriyip bir yapışkan yığının dönüşmek istiyorum. Bekleyebilirim. Düğünü annesiyle birlikte planlamak ve ailesini tanımak istiyorum.

"Bekleyebilirim." Göğsümü onunkine bastırıyorum. "Beni bekletecek olsan bile." Surat asıyorum. Ağzımı tutuyor ve dudaklarımdaki somurtmayı öpüyor.

"Seni yatağıımıza geri götürmeden önce keçilerinle oyna ve biz beklerken küçük bedenine yapabileceğim diğer tüm şeyleri göster." Ayaklarım yere değene kadar beni vücudundan aşağı kaydırıyor.

Fikri hoşuma gitti. "Hava kararıyor," diyerek bana fazla zamanımız olmadığını hatırlatıyor. Omzumun üzerinden bakınca yavru keçilerin zıplayıp oynadıklarını görüyorum. James'ten ayrılıp onlara doğru koşmaya başlıyorum. Çitin üzerinden tırmanmama yardım ediyor.

Sonraki bir saati onlarla oynayarak ve hepsine isim vererek geçirdik. Toplam beş bebek var, her biri bir diğerinden daha sevimli. Her bebeğimiz olduğunda yeni bir tane almamız gerektiğinden bahsediyor. Söylediği her kelime beni ona daha da aşık ediyor.

Acaba aşık olmak hep böyle midir? Çok hızlı ve tüketen. Nefesimi kesiyor ama içimi de dolduruyor. Amcamdan nefret ediyorum ama bir şekilde beni James'e getirdiği için minnettarım. Onunla geçirdiğim yıllar, sonunda ödülüm buysa, buna değerdi. Her şeyi tekrar yapardım.

James beni kollarının arasına aldı. "Güneş neredeyse batmak üzere. Hadi temizlenelim de sana doğum günü sürprizlerinin geri kalanını vereyim." Beni gül bahçesinden geçirip şatoya taşırken başımı omzuna yaslıyorum. İnsanların bize bakmak için döndüğünü görünce yüzümü boynuna gömüyorum ve biraz utanıyorum.

Bu alışmam gereken bir şey, eminim. Ne de olsa James kral. Hayatlarımız her zaman spot ışıkları altında olacak. İlgi odağı olmaya alışık değilim. Herkesin benimle evlenmesi hakkında ne düşüneceğini merak ediyorum. Annesi için sorun yok ama ya diğerleri?

Nicolette gibi olup olmayacaklarını merak ediyorum. Bu konuda hâlâ biraz suçlu hissediyorum. James'i istediği için onu suçlayamam. O adam benim isteyebileceğim her şeye sahip. Hayranlıkla boynunu öpüyorum.

"Prenses," diye homurdanıyor James, beni gülümsetiyor ve ben de tekrar yapıyorum. Bu sefer ben de onun bana yaptığı gibi küçük bir ısırık veriyorum. Kolları beni daha da sıkı sarıyor.

"İnsanlar benimle evlenmeni umursayacak mı?" Kalenin evinin kanadına girerken ona sordum.

"Başkalarının ne düşündüğü umurunda değil," diyor bana kolayca. Gerçekten umursamadığı çok açık.

"Demek istediğim bu değil. Ben sadece..." Ne demek istediğimi nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum. Sanırım hepsinin beni sevmesini istiyorum. Beni kabul etmelerini.

"Herkes seni sevecek. İstediğim kişiyle evlenebilirim," diyor sanki aklımı okuyormuş gibi. "Seni sevmemelerine imkân yok. Tatlılığın bulaşıcı."

Ona bakmak için geri çekiliyorum. Kendimi daha iyi hissetmem için her zaman doğru şeyi söyler. "Sadece iyi bir eş olmak istiyorum," diye itiraf ediyorum. "Bütün bunlarda yeniyim. İlişkileri bilirsin."

"Şükürler olsun. Kalbinin bir başkasına ait olması fikrinden nefret ediyorum." Beni banyoda ayaklarımın üzerine yatırırken gözlerinde kıskançlık parlıyor. Elbisemi başımın üzerinden çekerek tüm kıyafetlerimi çıkarıyor ve beni çıplak bırakıyor. "Bu benim. Hepsi benim." Sonra kendi kıyafetlerini çıkarıyor.

"Ben de bu işte yeniyim Kate. Ben de bu ilişki işini hiç yapmadım," diyor. Bu beni biraz şaşırttı. Bana kadınların her zaman dikkatini çekmeye çalıştığını ama bunun yanlış nedenlerle olduğunu zaten itiraf etmişti. "Ailemin sahip olduğu şeyi istedim ve yetinmek istemedim." Beni tekrar kucağına alıp duşa götürüyor ve suyu açıyor.

"Ama sen benim orada olduğunu bile bilmediğim bir yanıma ortaya çıkarıyorsun. Bana yapacağımı hiç düşünmediğim şeyleri yaptırıyor ve söyletiyorsun. Bir meleğin bir erkeğe böyle pis şeyler yaptırabileceğini kim bilebilirdi?"

"Sen de bana aynısını yapıyorsun." İtiraf ediyorum. "Daha önce hiç düşünmediğim şeyleri yapmak istememe neden oluyorsun." Bunu ondan sadece benim duyduğumu duymak hoşuma gidiyor. Bu beni daha da rahatlatıyor.

"Ve bilgin olsun diye söylüyorum, sen zaten mükemmel bir eşsin. Şimdi tek yapman gereken bunu resmileştirmek için koridorda bana doğru yürümek." Beni de suyun altına çekti ve vücudumu yıkamaya başladı. Bir santimimi bile ıskalamıyor.

İşi bittiğinde suyu kapatmadan önce kendini yıkıyor ve sonra bizi kuruluyor. "Kal," diyor banyodan çıkıp pijama pantolonuyla geri dönerken, elinde benim için beyaz bir gecelik var. Başıma geçiriyor ve ipek tenime yumuşak bir dokunuş yapıyor.

"Bu seni hemen şimdi almak istememe engel değil," diye uyarıyor, neredeyse sinirli görünüyor. Elleri kalçalarım geldi. Duşta bir şey yapmamış olmasına şaşırmıştım, yapmak istediği belliydi. Aleti dikkat çekmek için yalvarıyordu. Ona her dokunmaya çalıştığımda elimi tutuyor, avucumu öpüyor ve bana iyi bir kız olmamı söylüyordu. İyi olmak istemiyorum.

Sertti. Daha önce hiç çıplak bir adam görmemiştim ve o bir erkekten daha fazlasıydı. Bir savaşçıya benziyordu. Sikine dokunmama izin vermemiş olabilirdi ama ellerim başka her yerde gezinmişti. Ellerimi göğsüne koydum, parmak uçlarım göğsündeki kılların üzerinde gezindi.

"Bu yaşadığım en güzel doğum günü," diyorum ona, gözlerini tekrar benimkilere çevirerek. Tüm kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu ve bunu henüz yapmak istemediğini söyleyebilirim.

Beni kaldırıp omzunun üzerinden atarken kalçalarımındaki elleri beni daha sıkı kavıyor. Beni yere bıraktığında, yerde bir piknik masası olduğunu görüyorum.

Gözlerim vücudumun hareketsiz kaldığı pastaya kilitleniyor. "Pastayı doğum günü fotoğraflarında gördüm," diyor kulağıma. "Tarifi amcandan aldığım kutunun içindeydi." Kulağımın altından öpüyor beni. "Şefe yaptırdım. Ben yapsaydım muhtemelen yakardım," diye kıkırdıyor.

Büyükannem ve ben bu pastayı her doğum gününde birlikte yapardık. Onun ya da benim. Bu artık kendi çocuklarımla devam ettirebileceğim bir gelenektir.

"Bu mükemmel." Uzanıyorum ve parmağımı üzerinde gezdiriyorum. Parmağımı ağzıma götürüyorum ve etrafında inliyorum. Hatırladığımdan bile daha iyi. Tekrar yapıyorum, bu sefer James'in ağzına götürüyorum. Ağzını parmağımın etrafına sarıyor ve emiyor. Yavaşça parmağımı çekiyorum.

Ağzı benimkini alıyor. Bizi çeviriyor, böylece ben onun altındayım. "Bir saniye daha bekleyemem." Ben daha ne yaptığını anlamadan parmağıma bir yüzük takıyor. Antika yüzüğe bakmak için elimi kaldırıyorum. "Büyükannemindi," diyor bana.

Kalın altın bandın ortasında büyük bir kare pembe pırlanta ve etrafında daha küçük pırlantalar var. Parmağımda kaçırılmayacak bir parça.

"Bayıldım," diyorum ona. "Seni seviyorum," diye ekliyorum. "Yakında olduğunu biliyorum ve-" Ağzı benimkine çarpıyor ve nefesimi kesiyor. Daha önce öpüştüğümüzü sanıyordum ama bu farklı. Bu her şey. Bu bizim başlangıcımız.

"Bana hiçbir şey açıklamak ya da sebep göstermek zorunda değilsin prenses. Biliyorum çünkü başındaki kapüşonun bana geleceğimi gösterdiğini hissettiğim andan beri seni seviyorum."

"Beni seviyor musun?" diye sordum. Tekrar duymak istiyorum.

"Her şeyden çok, prenses." Beni tekrar öpüyor. "Seni seviyorum," diyor dudaklarıma karşı.

"Şimdi sana sadece benim için sakladığın kirazı almadan yapabileceğimiz her şeyi göstereceğim." Ayağa kalkarak beni dizlerimin üzerine çöktürdü. "Şimdi kralın sana o pastayı başka nerelerden yalayabileceğini göstereyim."

Pantolonunun içine uzanırken bana şeytani bir gülümseme veriyor. Düğün gecemiz için bu bekleyişin acı tatlı olacağından hiç şüphem yok.

Sonsöz

JAMES

Bir ay sonra.

I babamın karımı dans pistinde sallamasını izledim. Ben kenarda durmuş, kollarımı göğsümde kavuşturmuş, şarkının bitmesini bekliyordum ki onun arkasını kollamak. Evet, kendi babamı bile kıskanıyorum. Belki evlendiğimizde düzelir diye düşünmüştüm ama son birkaç saattir düzelmedi. Asla düzelmeyeceği gerçeğiyle yüzleşiyorum. Bununla başa çıkmayı öğrenmek zorundayım.

Annem kıkırdayınca dönüp ona baktım. "Babasının oğlu gibi." Başını sallıyor. Kıskanmamam gerektiğini biliyorum. Babamın annemden başka kimsede gözü yok ama söz konusu prensesim olduğunda cimriyim.

Prenses. Artık bir kraliçe olabilir ama o her zaman benim prensesim olacak. Etrafıma bakıyorum ve babam onu dans pistinde döndürürken herkesin gülümsediğini görüyorum. Başkalarının onun hakkında ne düşüneceği konusunda nasıl endişelendiğini hatırlayınca sırtıyorum.

Haklıydım. İnsanlar onu seviyordu. Belki de benim hoşuma gitmeyecek kadar çok. Annem ve diğer herkes arasında, onunla zaman geçirebilmek için insanları ezip geçmem gerekiyordu ve ben onunla çok zaman geçirmeyi seviyordum.

Aileye ve diğer herkese çok iyi uyum sağladı. Bunun için doğmuş. Gittiği her yerde insanları gülümsetiyor. Utangaçlığı geçti ama ben onu hala kızartabiliyorum. O masumiyeti hep taşıyacak. Bu geceden sonra bile, hala orada olacağını biliyorum.

"Gel." Annem kolumdan tutup beni dans pistine çekti. "Bugün parlıyordu."

"Gerçekten öyleydi," diye katılıyorum. Düğün yüzünden mi yoksa bu sabah ona yaşattığım üç orgazm yüzünden mi emin değilim ama bunu anneme söylemeyeceğim. Zaten dün geceyi ayrı geçirmemizi sağlamaya çalıştı. Onunla bu konuda savaştım. Ona düğünü planlaması için bir ay süre verdim. Kızımı bir gece bile yatağımdan uzak tutamazdı.

"Başka nedenlerden dolayı parlaması çok uzun sürmesin." Bana göz kırpmıyor.

Gülüyorum. "Anne, güven bana. Kate ve ben senin torun istediğini anladık." Günde sadece beş kez öyle ya da böyle bu konuyu açıyor. "Ben de aynı şeyi hissediyorum. Bu konuda seninle kavga etmiyoruz." Bir ay önce bebeğimi onun karnında doğurmaya hazırdım. Bir gece geç saatte yatakta ona sorana kadar Kate'in nasıl hissettiğinden pek emin değildim. Bebek istediğini biliyordum ama henüz çok genç olduğu için beklemek isteyebileceğini düşündüm. Bu beni öldürürdü ama onun için beklerdim. Onun için her şeyi yapardım.

"Bugün bana anne dedi." Annemin gülümsemesi tüm yüzünü aydınlatıyor. Son bir ay içinde çok yakınlaşmışlardı. "Elbisesini düzeltiyordum ve bana dönüp 'teşekkürler anne' dedi. Sanki hiçbir şey olmamış gibi. Sanki ezelden beri yapıyormuş gibi. Çok doğaldı." Annemin gözleri sulanmaya başladı. "Ağlamayacağım." Gözlerini tekrar tekrar hızlı hızlı kırpmıştırıyor. Bir kahkahayı bastırmak zorunda kalıyorum.

"Anne, araya girebilir miyim?" Karımın yumuşak sesi müziğin üzerine geliyor. Karım. Bu hiç eskimeyecek.

Annem yine "Ağlamayacaksın," diyor. Ona başımı sallıyorum. Kate'e aynısını yapmadan önce beni yanağımdan öpüyor.

İnsanların görebileceğini umursamadan Kate'i bedenime çekiyorum. "Dans pistinin öbür ucundan kıskançlığını hissedebiliyordum," diye takılıyor bana.

Sadece homurdanarak cevap veriyorum. Güzel, insanlar bunu görürse Kate'e dokunmamaları, hatta ona çok yakın durmamaları gerektiğini anlarlar. Başını göğsüme koymadan önce bana doğru sallıyor.

"Umarım yorulmamışsındır." Başını kaldırıyor. "Asla."

Gözleri ısınıyor. Son bir aydır sıkımı ondan uzak tutmayı nasıl başardım bilmiyorum ama başardım. Belki de onun ağzı yüzündendir. Birçok sabah onun ağzı etrafımı sarmış halde uyanıyorum. Benim utangaç küçük kızım seks delisine dönüşmüştü. Şikayet ettiğimden değil, çünkü onda bunu uyandıran bendim.

"Ben hazırım-"

Onu omzuma atarken cümlesini bitirmesine bile izin vermedim. Kedi sesleri duyuldu. Bu sözleri söylemesini bekliyordum. Bunu söyleyecek kişi ben olmayacaktım. Bu geceyi onun için aceleye getirmek istemedim ama o sözler dudaklarından döküldüğünde işim bitmişti.

"Bunu yaptığına inanamıyorum!" diye bağılıyor.

"Yalancı." Merdivenlerden odamıza doğru koşarken kıcına bir şaplak attım.

Haklı olduğumu bildiği için ofluyor.

"Her neyse." Gözlerini devirdiğini anlamak için yüzünü görmeme gerek yok - annemden öğrendiğine emin olduğum bir alışkanlık.

Odamızın kapısını açıp arkamdan tekmeleyerek kapattım. Onu yatağa fırlatıyorum ve gelinliğini yırtıp atarsam ne kadar kızacağını merak ederek ona bakıyorum. Siktir et, başka bir tane diktireceğim. Onu başındaki o küçük taç ve parmağındaki yüzüğümde başka bir şeyle görmem gerekmiyor. Bana gülümsüyor, dirseklerine yaslanmış, onunla ne istersem yapmamı bekliyor. Bu ilk seferin hızlı olacağını biliyorum ama hayatımızın geri kalanını bunu telafi etmek için harcayacağım. Hemen üzerine çıktım, onu çekiştiriyordum.

çılgınca giyiniyor ve vücudundan çıkarmaya çalışıyor. Benim telaşım onu güldürüyor.

Sonunda onu soyduğumda, arkama yaslanıp ona bakıyorum. Saçları dağınık, makyajı biraz dağılmıştı. Bütün gece onu öptüğüm için sürdüğü ruj çoktan gitmişti. Muhtemelen şu anda ağzımın her yerine bulaşmıştır, ama umurumda değil.

"Tanrım, sen çok mükemmelsin, biliyor musun?" Bu mükemmel yaratığın beni almak için kapıma kadar gelmesi konusunda nasıl bu kadar şanslı olduğuma dair hiçbir fikrim yok.

"Artık ben de seninim." Bana sırtıyor.

"Sen her zaman benimdin," diye onaylıyorum kendi kıyafetlerimi yırtmaya başlarken. Gömleğimin düğmeleri uçuşuyor. Kendimi kıyafetlerin içine hapsolmuş bir hayvan gibi hissediyorum. Onunla çiftleşebilmek için üzerimden çıkmalarını istiyorum. Benim olanı almak. Onu en ilkel ve basit şekilde sahiplenmeliyim.

Sikimi sertçe sıkarak onun üzerine boşalmamak için kendimi zor tutuyorum. Taşaklarım zaten gergin, serbest kalmak için çaresiz. Onun içine girene kadar olmaz, diye hatırlatıyorum kendime. Kate dudaklarını yalıyor, pembe küçük dili beni baştan çıkarıyor, gözleri benden sızan dölde.

"Bunu aklımdan bile geçirme," diyorum ona. Ne yapmak istediğini biliyorum. Ağzının etrafıma sarılmasını seviyorum ama bu gece bu olmayacak. Dilini ağzımın içine çekerek onu inletiyorum. Saçlarımı kavırıyor ve bacaklarını elinden geldiğince etrafıma sarıyor. Kendimi kontrol altına almaya çalışırken gözlerimi kapatıyorum. Kalçalarım şimdiden seks yapıyormuşuz gibi hareket ediyor. Sikim artık onun içinde olmak için yalvarıyor.

Geri çektiğimde yanakları kızarmış ve ağzı benimkinden şişmişti. "James, kralım. Vakit geldi," diye yalvarıyor. Gözlerimi tekrar kapatıyorum, onun sıkılığına gömülmekten ve onu sahiplenmekten başka bir şey düşünmeye çalışıyorum. Tırnaklarını sırtımda hissettiğimde kendimi tekrar kontrol altına almaya çalışıyorum. Kalçaları ellerinden gelenin en iyisini yapıyor.

sikimi onun ağızına sokmak için. Parmaklarım yatak örtüsünü kazıyor.

"Sorun yok. Bana zarar vermeyeceksin. Asla." Yumuşak sözleri üzerime yıkılıyor ve kontrolümün bir kısmını geri alıyor. Gözlerimi açtığımda bana baktığını ve gözlerinde büyük bir sevgi olduğunu görüyorum. Tam bir güven. Bunu bozmak için asla bir şey yapmam.

"Asla," diye kabul ediyorum, bana daha fazla yer açmak için dizlerimi kullanarak bacaklarını daha da ayırıyorum. Onu tekrar öpüyorum, ancak bu sefer geri çekildiğimde öpücükleri boynundan aşağıya doğru takip ediyorum. Nefes alışları ağırlaşıyor ve her ihtiyacı olduğunda olduğu gibi, o küçük nefesler ağızını terk ediyor.

Sikim onun merkeziyle aynı hizaya geliyor. Sikimin başı onun sıcak tatlılığını tadıyor, daha fazlasına ihtiyaç duyuyor. Küçük bir inilti çıkarıyor ve ağızını ayırıyor. Kahretsin, bunu çok istiyorum ama onu incitmek de istemiyorum. "Seni seviyorum," diyorum ona, gözlerimiz kilitlenirken içine doğru itiyorum ve masumiyet bariyerinin benim için kırıldığını hissediyorum. Ağızından bir nefes çıkıyor. Ağızımı onunkinin üzerine bırakıyorum, yakalıyorum ve çok acı çekmemesi için dua ediyorum.

Tüm odağımı onu öpmeye verdim, sikimin tamamen içine gömülü olduğu gerçeğine değil. Öpücükler arasında onu ne kadar çok sevdiğimi söylüyorum. Bana sonsuza dek değer vereceğim bir hediye verdiğini.

Onun gerginliği daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. İçine boşalırken sarsılan kalçalarımı durduramıyorum ama vücudu benimkinin altında yumuşayana kadar onu öpmeye devam ediyorum. O da kalçalarını oynatıyor ve beni öpmeye başlarken ellerini sırtımda gezdiriyor.

Ağızını benimkinden çekiyor. "Çekil," diyor. Bir gülümsemeyle savaşmak zorundayım ama prensesimin istediği gibi yapıyorum. Dakikalar önce boşalmış olmama rağmen sertleşmiş sikim hâlâ daha fazlasını istiyor.

"Asla yeterli değil," diye soluyarak içinde hareket ediyorum. Ona olan ihtiyacım asla tatmin edilemez. Her zaman ondan daha fazlasını isteyeceğim. Bu seviyede bir saplantının var olabileceğini bilmiyordum.

Belki bazıları bir saplantının onları bu şekilde kontrol etmesinden nefret edebilir ama ben etmiyorum. Onun için kendimi bu kadar tüketmeyi seviyorum. En önemlisi, onun da bunu sevdiğini biliyorum ve söz konusu o olduğunda her zaman memnun etmeyi hedefliyorum.

Bir diğerine geçmeden önce sıkı pembe meme uçlarından birini ağzıma alıyorum ve ikisine de aynı ilgiyi gösteriyorum. İçine girip çıkıyorum ve güzelliğine hayran kalıyorum. Kokusu daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Onun benim için eridiğini, vücudunu benimkinin etrafına sardığını, benim için, benim yüzümden çözüldüğünü görmek çok etkileyici.

Amcığı beni tekrar tekrar sıkıyor ve boşalmaya yakın olduğunu biliyorum. Tırnakları sırtıma batıyor.

"Ver onu bana, prenses. Kralının sikine boşal. Beni senin olarak işaretle," diye kulağına homurdanıyorum. Sikime kilitlenirken omzumu ısıyor. Homurdanıyorum, o kadar sert boşalıyorum ki yemin ederim bir an için görüşümü kaybediyorum. İçine boşalırken onun adını inliyorum, bebeğimizin onun içine yerleştirilmesi için dua ediyorum.

Nefesim ağırlaşıyor ve hiçbir şeyin bu an gibi olmayacağını bilerek nefesimi tutmaya çalışıyorum. Ona çok yakın hissediyorum, bedenlerimiz bir bütün. Artık onun hiçbir parçasına dokunmuyorum. Onun bana sahip olduğu gibi ben de ona sahibim.

Sırtımı hafifçe okşadığında, onu ezmiş olabileceğimi fark ederek üzerinden yuvarlanıyorum. "Özür dilerim aşkım," diyorum ona.

Gülüyor. "Üzülecek bir şey yok." Başını göğsüme yaslamadan önce mırıldanıyor. Sikim hâlâ onun içinde, önümüzdeki hafta boyunca kalmayı planladığı yerde yanıyor. Onu balayına götürmek istedim. Senin de böyle yaptığını sanıyordum ama Kate gitmek istemedi. Şatoda kalmak istiyor ve bana şu anda dünyada olmayı tercih edeceği başka bir yer olmadığını söyledi. Belki birkaç ay sonra isterse bir yere gidebiliriz. Onunla birlikte olduğum sürece nerede olduğumuz umurumda değil.

Ellerimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum. "Bir dahaki sefere daha uzun sürecektir," diye yarı şaka yaparak kıcını hafifçe sıkıyorum.

"Mükemmeldi. Hayal ettiğimden de fazlasıydı." Bana daha da sokuldu.

"Ağrın var mı?" diye sordum. Onun için endişeleniyorum.

"Hayır. Daha fazla acıtacağını düşünmüştüm ama gerçekten acıtmadı. Sadece bir saniyeliğine, sonra tek düşünebildiğim senin hareket etmen oldu." Göğsümü öpüyor ve içimi bir rahatlama kaplıyor. Yine de emin olmak için onu daha sonra sıcak bir banyoya sokacağım. "Sence bir bebek mi yaptık?" diye soruyor. Sözlerinde umut var.

Yuvarlanıyorum, böylece tekrar altıma giriyor. Onu derinden öpüyorum, aletim tekrar harekete geçmeye hazır ve içine tekrar bir bebek yerleştirmeye çalışma fikriyle içinde sarsılıyor.

"Belki, ama belki de emin olmalıyız." Tamamen geri sokmadan önce biraz çekiyorum, bu da onun yüksek sesle inlemesine neden oluyor. Ellerini göğsümden yukarı kaldırıyor ve kollarını boynuma doluyor.

"Bu fikre bayıldım." Bacaklarını etrafımda dolayarak kalçalarını benim için kaldırıyor.

"Ve seni seviyorum," diyorum onu tekrar tekrar boşaltırken.

Sonsöz

KATE

Altı ay sonra.

"P indir beni, seni kaba!" Sesimi sert çıkarmaya çalışıyorum ama bir an sonra ağzımdan bir kıkırdama çıkınca başarısız oluyorum.

"Yaralanabilirsin." James keçilerin tutulduğu ağıldan çıkarken aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyor. "Seni devirebilirler," diye ekliyor, mantıklı düşünmemi sağlamaya çalışarak. İç çekiyorum. Haklı olabilirdi. Keçiler bugün yaramazlık yapıyorlardı ama onları özlemiştim. James aşağı inip onları göreceksam çitin dışında durup onları beslememi ve sevmemi söyledi.

Benimle seviştikten sonra ofisine gittiğinde, her sabah olduğu gibi, tekrar uyuyormuş gibi yaptım. O kaçtı ve ben de aynısını yaptım. Kesinlikle yakalandım. James beni yanından geçirirken baş korumama ters ters baktım. O da bana gülümsemekle yetindi. Sertliğim üzerinde gerçekten çalışmam gerekiyor. Özellikle de küçük bir çocuğum olmak üzereyken.

"Sıkılmıştım," diye kendimi savunmaya çalışıyorum.

"Oh, sıkıldın, değil mi?" Bana sırtıyor ve ben bu bakışı biliyorum. "O zaman seni eğlendirmeliyim. Prensesimin sıkılmasını istemem."

"Bulmaca kulağa eğlenceli geliyor." Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum, neyi ima ettiğini bilmiyormuş gibi davranıyorum. Şatonun içinde dolaşırken homurdanarak cevap veriyor. O beni taşırken insanlar dönüp bakmıyor bile. Bugünlerde bu normal. Hamile olduğumu öğrendiğinden beri daha da fazla. Neredeyse gözünün önünden ayrılmama izin vermiyor, bu yüzden keçileri görmek için gizlice dışarı çıkmak için uyku numarası yapıyorum.

Ofisine gittiğimizde kapıyı kapattı ve kilidi yerine oturttu. Beni masasına oturtuyor ve elbisemi başımın üzerinden çekip yere atıyor, üzerimde sadece bir külot kalıyor.

Önümde diz çöküp karnımı öperken eli karnıma gidiyor. "Bu sabah seni yeterince eğlendiremedim mi?" Elini gövdemden aşağı kaydırırken kaşlarını kaldırıyor, parmağını külotumun üzerinde ileri geri gezdiriyor ve her vuruşta klitorisimi yakalıyor.

"Belki." Kıcımlı masanın kenarına yaklaştırmak için kıpırdanıyorum, bacaklarımı daha fazla açıyorum.

"Bunu yapamayız." Bacaklarımdan birini omzuna atıyor ve külotumu yana çekiyor. Arkama yaslanıyorum, ellerimi arkamda birleştiriyorum ve beni uzun uzun yalarken onu izliyorum.

İkimiz de aynı anda inliyoruz. Dili klitorisimde dolaşiyor, sonra ağzına alıyor. Kalçalarım masadan kalkmaya başlıyor, ama onları kavırıyor, beni yutarken beni yerinde tutuyor. Beni kızdırmıyor. Bana sadece istediğimi veriyor. Vücudumu o kadar iyi tanıyor ki, beni şimdiden boşaltıyor.

Orgazm beni sararken onun adını haykırıyorum. Daha azalmadan içime girmeye başladı. Beni ağzına çekiyor ve beni sikerken öpüyor.

Geri çekiliyor ve aşağı bakarak sikinin içime girip çıkmasını izliyor. "Senin amın asla doymaz, değil mi? Hep daha fazlasını istiyor."

"Evet," diye inliyorum. James beni orgazmla tanıştırdığında seks delisi olduğumu düşünmüştüm ama o zamandan beri arzum iki katına çıktı

Hamile kaldım. Aleti bazen bana nasıl yetişiyor bilmiyorum ama yetişiyor. Beni her an her yere götürmeye hazır, bazen gecenin bir yarısı bile. Seks rüyalarım çılgınca. Gece uyandığımda hep James'in üstüne tırmanıyorum. Bu kadar çabuk hamile kalmama şaşmamalı. Ellerimizi birbirimizden uzak tutamıyorduk. James'in bir ülkeyi yönetecek zamanı olmasına hâlâ şaşıyorum ama bir şekilde başarıyor.

"Hâlâ sıkılıyor musun?" diye soruyor, gözleri benimkilere kilitleniyor. Bir orgazm daha içimde patlamak üzereyken ona cevap veremiyorum. Hareket etmeyi bırakıyor ve ben haykırıyorum.

"Hayır, sıkılmadım!" Bu sefer homurdanan ben oluyorum.

"Siktir, çok ateşliydi," diye cevap veriyor hareket etmeye başlarken

Tekrar. Sadece birkaç hamlede boşalıyorum. Adını haykırmaya çalışıyorum ama ofisindeyken her zaman yaptığı gibi eliyle ağzımı kapatıyor. Sahiplenici, kıskanç kocam zevkimi başka kimsenin duymasını istemiyor.

"Prenses," diye inliyor içimde serbest kaldığını hissettiğimde. Nefes nefese masanın üzerine düşüyorum. James tepemde duruyor, sanki dünyayı fethetmiş gibi bana bakıyor.

Elleri vücudumda dolaşiyor. Eğilip göbeğimi öpüyor, sonra da siki benden kurtuluyor. Kaybettiğim için küçük bir inilti çıkardım. Tekrar oturmama yardım ediyor, elbisemi yerden alıp tekrar üzerime geçiriyor. Başımı göğsüne yaslayıp pantolonunu düzeltirken onu izliyorum.

Başımın üstünü öpüyor. "Seni besleyeyim ve uyutayım."

"Mmkay," toplayabildiğim tek yanıt. Şu anda yapmayı en sevdiğim ikinci şey yemek yemek ve James her zaman bol miktarda yiyeceğim olduğundan emin oluyor. Sanırım beş kişilik yediğimi düşünüyor. Bazen ben de öyle düşünüyorum, ne kadar acıkabiliyorum. Oğlumun da babası kadar büyük olacağı ve çok fazla yiyeceğe ihtiyaç duyacağı gerçeğine bağlıyorum.

James'e bakmak için başımı kaldırıyorum. Bana gülümsüyordu. Tanrım, bu adam bana gerçekten dünyayı verdi. Hayatımın her günü bir öncekinden daha iyi hissettiriyor. Her zaman daha iyisinin olamayacağını düşünürüm ama James yanıldığımı kanıtlıyor.

"Seni seviyorum," diyorum ona.

"Ben de seni seviyorum prenses," diyor beni tekrar öpmeden önce. İçimden bir ses en az bir saat daha yiyecek bir şey bulamayacağımızı söylüyor.

Sonsöz

JAMES

Yedi yıl sonra.

I Karım ve üç oğlumun ellerinde Nerf silahları, giyinik bir şekilde ofisime gizlice girdiklerini görmemiş gibi davranarak gözlerimi bilgisayarımdan ayırmıyorum.

Kamuflaj kıyafetleri. Çocukların hepsi Noel'de bunlardan aldı ve takıntı haline getirdiler. Birkaç hafta sonra eşimde de bir tane vardı.

Artık sürekli Nerf savaşları yapıyorlar. Kale bunun için gerçekten iyi bir yer. Etrafta koşturacak çok yer var. Kendi muhafızlarım bile rastgele Nerf silahlarıyla gelip katılıyorlar. Masamın altına uzanıp orada sakladığım Nerf silahını alıyorum. Karımın alçakta durmaya çalıştığını görünce gülmemek için kendimi zor tutuyorum ama yeni oluşan bebek yumruları ona hiç yardımcı olmuyor.

Oğullarımız orduda karınlarının üzerinde emekliyorlar. Yüzlerinin bile boyalı olduğunu fark ediyorum. Eşim biraz döndüğünde onun da gözlerinin altında iki siyah çizgi görüyorum. Bu şimdye kadar gördüğüm en sevimli şeylerden biri olmalı. Ama bu şaşırtıcı değil. Oğullarımız sert ve yırtık pırtıktır ve anneleri de süper annedir ve onlarla birlikte aşağı iner ve kirlenir.

Kate anne olmak için yaratılmış. İlk çocuğumuza sahip olacağını öğrendiği andan itibaren parladı ve her saniyesini sevdi. Sonunda onu bir kıza hamile bırakabildiğim için çok mutluydum. Bu sefer kız olacağına dair ona söz verdim. Her şeyi kontrol edemeyeceğimi biliyorum ama dizlerimin üzerine çöktüm ve onun için bunun olması için dua ettim. Eğer olmasaydı, olana kadar içine bebek koymaya devam edecektim.

Ama oldu. Sadece bir değil, iki kız bebek. İkiz kızları olacağını söylediklerinde bir saat boyunca ağladı. Birinin böyle mutluluk gözyaşları dökebileceğini bilmiyordum ama o dökmüştü. Kızlarıma göz kulak olacak üç oğlum olduğu için şükrediyordum. Annelerine karşı zaten korumacıydılar, bu yüzden konu kızlara geldiğinde bunu yepyeni bir seviyeye taşıyacaklarını biliyordum.

Çocuklar ortaya çıktığında Nerf mermileri uçuşmaya başlıyor ve ben birkaç kez vuruluyorum. Eşim zıplamaya çalışıyor ama çok hızlı değil. Kendi Nerf silahımı çıkarıyorum ve çocukların benimkini görünce gözlerinin kocaman açılmasını izliyorum. İki yüzden fazla Nerf mermisi taşıyor, en iyisinden. Çıglık atıp koşmaya başlıyorlar ama ben onları birkaç kez vurmayı başarıyorum.

Karım çıglık atıyor, ama kapıya ulaşamadan peşindeyim. Onu çevirip kapıya sabitledim. "Kötü bir kız mı oluyorsun?" diye sordum.

Dudağını ısıırıyor ve başını sallıyor. "Sen kimin takımındasın?" Kaşımı kaldırarak soruyorum. Gözlerini bana diyor. Elinden Nerf silahını alırken ağzımı onunkine götürüp uzun ve derin bir öpücük konduruyorum.

"Hilekâr," diyor ağzıma karşı.

Kıkırdıyorum. "İyi bir kız ol ve geri vereyim." Meydan okuyorum.

"Tamam, senin takımında olacağım." Gülümsemesini gizlemeye çalıştığını bildiğim bir surat asma numarası yapıyor. Nerf silahını ona geri veriyorum.

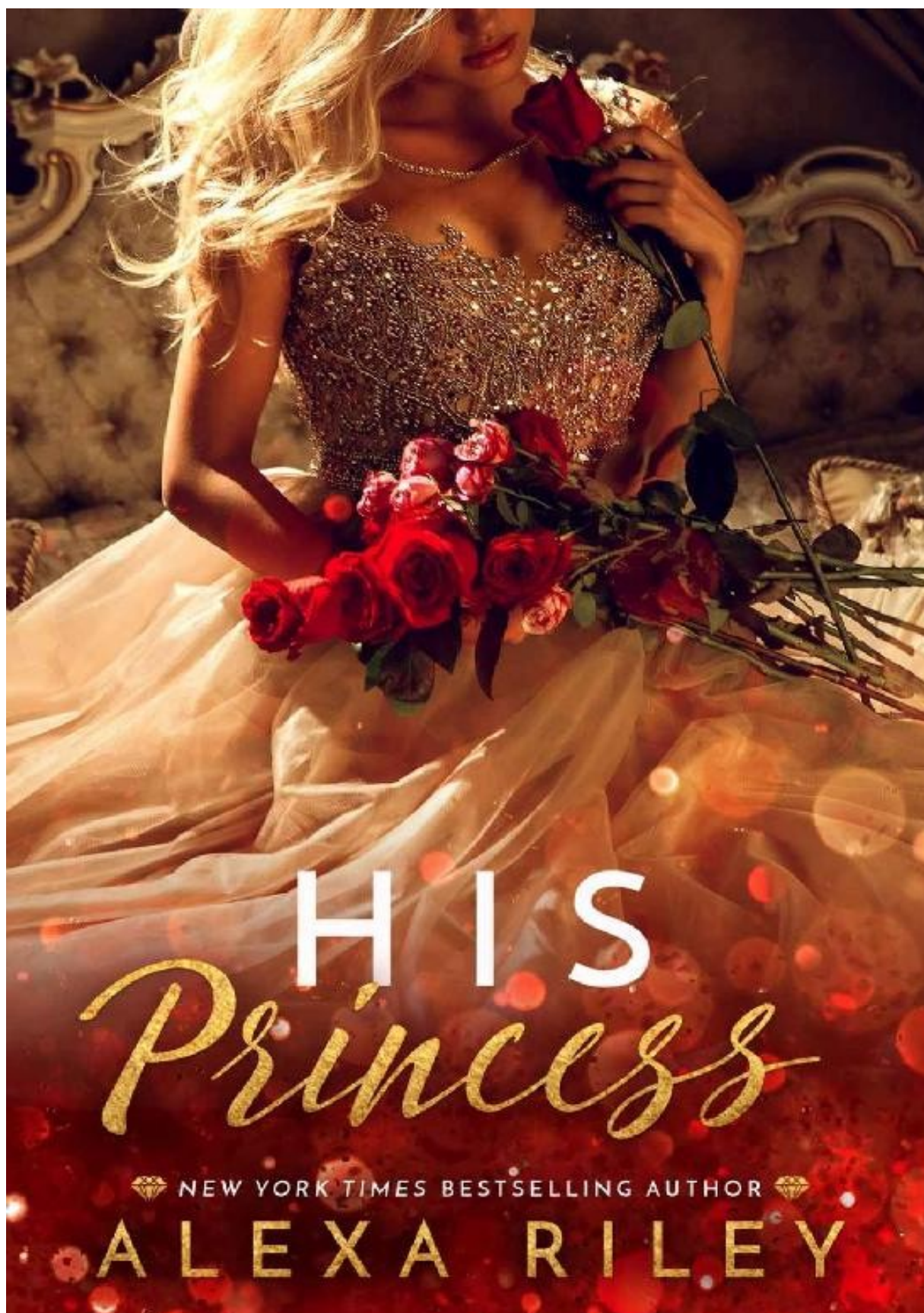
"Bunu istiyorum." Benimkine bakıyor. Başımı geriye atıp gülüyorum ve ona uzatıyorum. Hâlâ ona ne isterse veriyorum. Bazı şeyler hiç değişmiyor. Bana bakıyor.

"Koşmak yok," dedim ona.

"Peki." Ayaklarından birini yere vurarak daha da sevimli görünüyor.

"Gidip çocuklarımızı alalım," diyorum, ofisimin kapısını açmadan önce ona bir öpücük daha veriyorum, tüm dünyadaki en şanslı adam olduğumu biliyorum.

SON!

HIS *Princess*

◆ NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR ◆

ALEXA RILEY

PRENSESİ
tarafından
Alexa Riley

Alena bir prenestir ve bu da beraberinde sorumluluk getirir. Bir hükümdardan çok bir savaşçıya benzeyen dev mağara adamı Kral Roman'la evlenmek gibi. Onunla ilgili her şey çok etkileyici. Özellikle de ona bakışları. Ama ona söz vermiştir ve kaçış yolu yoktur.

Roman bir kez baktı ve kararını verdi. Prenses Alena onun olacaktı ve kimse onu almasına engel olamayacaktı. Onunla ilgili her şey artık ona ait ve düşün için bir hafta beklemek olmayacak.

Bu canavar adam, prenses "evet" demeye fırsat bulamadan ona sahip olabilir.

Uyarı: Bu çok iyi. Çok, çok iyi. Bize güvenin.

Telif Hakkı © 2017 Yazar Alexa Riley LLC tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü fotokopi, kayıt veya diğer yollarla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar hariç olmak üzere, yayıncının önceden yazılı izni olmadan elektronik veya mekanik yöntemlerle. İçin izin talepleri için riley_alex@aol.com <http://alexariley.com/>

adresine e-posta gönderin.

Yayıncının Notu: Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür. Yer ve halk isimleri bazen atmosferik amaçlar için kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya işletmelerle, şirketlerle, olaylarla, kurumlarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

[Aquila Editing](#) tarafından düzenlendi

Kapak Tasarımcısı [Mayhem Cover Creations](#)

Masallar için... onlar kalbinizde canlı ve gerçektir.
Ve belki de kadın işiniz.

Bölüm 1

ALENA

"**I** Bu o mu?" Tabby daha iyi görebilmek için arkamdan yaklaşırken soruyor. Uzun siyah saçları omzuma dökülürken, gözlerini benim dizüstü bilgisayar ekranı. Sanki söz konusu adamı hiç görmemiş gibi. Herkes Kral Roman'ın kim olduğunu biliyor. Eğer kraliyet ailesindenseniz bilirsiniz. Şu anda, onun kim olduğunu bilmeyen bir kraliyet mensubu yok, çünkü bir eş almaya karar verdi. Kendi seçtiği bir eş ve ben seçildim.

Bu benim soyumdan gelen birinin kaderi. Kiminle evleneceğimi seçme şansım yok, bu yüzden aileme bu anlaşma sunulduğunda, kapalı kapılar ardında karar verildi ve kağıtlar imzalandı. Resmi olarak Kral'ın söz verdiği geliniyim, hepsi bu.

Müstakbel kocama bakıyorum ve Roman'ın doğuştan bir lider olduğunu gözden kaçırmıyorum. Ondaki komuta edici dalgalar halinde yayılıyor. Bunu bilgisayar ekranımdan bile hissedebiliyorum. Yine de bir tahtta oturması mı yoksa bir orduyu savaşa götürmesi mi gerektiğinden emin değilim. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, onun bir savaşçı olduğunu düşünebilirsiniz.

Çizgiler ve sert açılardan başka bir şey değil. Adamın boyu 1.80'in çok üzerinde. Fotoğraflarında kendi güvenlik görevlilerinden bazılarının üzerinde bile yükseliyor. Saçları gece kadar koyu ve yakasına kadar uzanıyor, ancak bu saçlar adamın yüzünü gizlemek için çok az şey yapıyor.

Gözleri de bir o kadar siyah. Zayıf da değil. Bir rugby oyuncusu gibi kalın ve geniş ve halkın ona neden Duvar lakabını taktığını anlayabiliyorum. Güç ve kuvvet saçıyor ve bir sonraki resme tıklarken elim titriyor.

"Tabby. Onunla evlenemem," diye yalvarıyorum kız kardeşime.

Onun yerine nasıl seçildiğimi bile bilmiyorum. Tabby erkeklerin akın ettiği biri. Onun güzelliği bir odayı aydınlatır. Aileme hiç benzemiyorum.

Bir şekilde sarı saçlarım, mavi gözlerim ve en açık tenimle 1.80'in biraz üzerinde bir boyum oldu. Öte yandan kız kardeşim, ailemin geri kalanı gibi, neredeyse 1.80 boyunda ve uzun siyah saçları, koyu yeşil gözleri ve her gün güneş öpmüş gibi görünen bir cildi var.

Hoşlanmadığım bir şekilde göze çarpıyorum. Doğduğumdan beri buraya ait değilmişim gibi hissediyorum ama Tabby bana asla böyle hissettirmez.

Kollarını arkamdan bana doluyor, ikimiz de hâlâ ekrana bakıyoruz. "Denedim," diyerek nefesimi kesiyor. Arkamı dönüp ona bakıyorum.

Tabby evlenmekten korkuyor, çünkü muhtemelen ailem o yürümeye başladığından beri onun evlenmesinden bahsediyor. İşin kötüsü, kraliyet ailesinden biriyle evlenmek bile istemiyor. Aslında, bu fikirden nefret ediyor. Eğer ona kalsaydı, yirmi çocuklu küçük bir kulübesi ve kaba saba bir kocası olurdu. Evet, vahşi bir koca. Çok fazla aşk romanı okudu ve Tabby şimdi mağara adamlarına aşık. "Bunu istemeyeceğini biliyordum." Başını sallıyor. "Özür dilerim, Al."

"Bunu benim için yaptığına inanamıyorum."

"Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun. Ben senin ablanım. Bu benim işim." Saçımdan bir tutam çekti. "Onun yerine benimle evlenmeyi kabul etseydi belki seni de yanımda getirebilirdim diye umuyordum. Ama dürüst olmak gerekirse, ona sorduklarını bile sanmıyorum." Yatağıma doğru yürüdü ve üzerine oturdu. "O seni istiyor."

"Belki. Belki seni de yanımda götürmeyi isteyebilirim," diye deniyorum. Eğer bu adamla evlenirsem ve evden ayrılmak zorunda kalırsam

Tabby yanımda olsaydı o kadar kötü olmazdı. Çünkü ben evden bahsederken ailemin bizim için yaptığı evden bahsetmiyorum. Tabby benim evim demek istiyorum. Aynı olacağımız düşüncesi yüzleşmek istemediğim bir şey.

"Evet, doğru."

Kelimeler ağzımdan çıkmadan önce bunun mümkün olmayacağını biliyordum. Tabby ailemin altın bileti. O kadar çok evlilik teklifi aldı ki sayısını unuttuk. Ama ailem hepsini geri çevirdi. Asla yeterince zengin olmadılar, asla yeterli statü ya da güce sahip olmadılar. Tabby yirmi dört yaşında ve hâlâ evlenmedi. Bu normal değil. Neredeyse evlenme yaşıdayım. Daha fazla zamanım olduğunu ve hatta belki de hiç teklif edilmeyeceğimi düşünmüştüm. Tabby nereye giderse ben de oraya giderim diye ummuştum.

Ama beni ve ailemi şoke eden şey, benim seçilmiş olmamdı. Hem de çok parası ve gücü olan biri tarafından.

Kendimi geleceğime bakmaya zorlayarak dizüstü bilgisayarına geri dönüyorum. Roman sadece korkutucu değil, aynı zamanda demir yumrukla hükmettiği söyleniyor. Onun fotoğraflarına tıklıyorum ve bir kez bile gülümsediği bir fotoğrafa rastlamıyorum. Annesi ve babasıyla birlikte küçük bir çocukken çekilmiş fotoğraflarında bile yüzü her zaman düz ve soğukkanlı.

Tabby sözümü kestiğinde resimlere ne kadar göz gezdirdiğimi bilmiyorum. "Kim o?" diye soruyor ve ben sıcıyorum. Arkamdan geldiğini hissetmemiştim bile.

"Prenses Kaul," diyorum resmin altındaki yazıya bakarak. "Bir baloda buluşmuşlar gibi görünüyor. Çok güzel," diye mırıldanıyorum, kocamın - müstakbel kocamın, doğru söylüyorum - daha bir ay bile olmadan başka bir kadınla birlikte olmasını kıskanıyorum.

"Meh," diyor kız kardeşim küçümseyerek. "Yüzündeki tüm o pisliği sildikten sonra gerçekten güzel olup olmadığını kim bilebilir?"

Kıkırdıyorum.

"Neden onunla evlenmedi?"

"Belki de tüm makyajını sildi ve tepelere doğru kaçtı. Belki sinir bozucudur. Belki ağzıyla çiğniyordur

açık. Kim bilir."

"Ama benimle tanışmadan evlenecek. Ya bütün bunları yaparsam? Hepsini yapabilirim." Sandalyemde dönüyorum. "Yüzümü kapatır, ağzımı yemekle doldururum, böylece her lokmamı görebilir. İkimiz de gülüşümün en kötüsü olduğunu biliyoruz."

"Oldukça kötü," diye katılıyor Tabby sırtarak.

Sesi komik değil, sadece biraz gürültülü. Gerçekten gürültülü. Belki biraz da bulaşıcı, çünkü birkaç kez gülmeye başladım, sonra Tabby ve ben gülüşüme gülüyoruz ve bu beş dakika boyunca devam ediyor. Ailemi çıldırtıyor, bu da ek bir bonus.

Tabby'nin gözleri bir düşünceyle parlıyor. "Akşam yemeğine geliyor."

Omuzlarım düştü. Neden bu kadar heyecanlandığını bilmiyorum.

"Belki kendini aptal yerine koyabilirsin. İsteddiği kişinin sen olmadığını anlamasını sağlarsın!" Tabby ayağa fırlıyor ve bu planın çoktan harekete geçtiğini görebiliyorum.

[ŞİMDİ MEVCUT!](#)

Paketlenmiş Seri - Tek Tıkla Birden Fazla Kitap!

[Kovboylar ve Bakireler](#)

[Beni Satın Al Serisi Paketi](#)

[Masum Serisi Paketi](#)

[Cadılar Bayramı İkramları](#)

[Ghost Riders MC - Komple Seri Zorla](#)

[Boyun Eğdirme Paketi Kitap 1-3 Zorla](#)

[Boyun Eğdirme Paketi Kitap 4-6](#)

[Prensesler](#)

[Fairytale Shifters Bundle](#)

[Düşüşü Kabul Etmek Serinin Tamamı Vaatler
Paketi](#)

Üreme Serisi

[Koç Tamircisi](#)

[Hırsız](#)

[Kingpin](#)

Tam Boy Romanlar: Onun İçin Serisi

[Her Şey Onun İçin](#)

[Talep Edildi](#)

[Onun İçin Serisindeki Romanlar](#)

[Yakın durun](#)

[Sıkı Tutun](#)
[Gitmeyin](#)
[Onun İçin Paketi... 29 Mayıs'ta Geliyor](#)

[Rus Yaz Kampında Esir Alınan Jessa](#)
[Kane ile Yazılan Kitaplar](#)
[Back River Quiver](#)

[Asi Serisi](#)
[Onun Asisi](#)
[Onun Asisi](#)
Gizli Asi... 2018'de Geliyor

[Tek Başlıklar](#)
[Bakire Düeti](#)
[Canavara Sahip](#)
[Olmak](#)
[Yeni Üvey Babam](#)
[Üvey Kız Kardeşleri](#)
[Kar ve Ökseotu Ps.](#)
[You're Mine Trailer](#)
[Park Virgin](#)
[Takıntısını Koruyor Kışın](#)
[Güzellik](#)
[Kıvrımlı](#)
[Dokunulmamış](#)
[Benimki İçin Hırlıyor](#)
[Onunkini Sonsuza](#)
[Kadar Tutuyor Yasayı](#)
[Ayartıyor Bedeli](#)
[Ödenmiş](#)
[Koruyucu Zambak](#)
[Üvey Kardeşimin Noel'i](#)
[Çalmasını İstiyorum](#)

[Babanın Borcunu](#)
[Ödemek Onun](#)
[Dokunuşu](#)
[Adanmışlık](#)
[Uçuş Riski](#)
[Beklenmedik](#)
[Tazminat Alacağı](#)
[Kaçak Postacı Gelin Kendisi](#)
[İçin Şükrediyor](#)
[Noel İçin Evde Ölüm](#)
[Bizi Yapana Kadar](#)
[Trope Onu Sıcak](#)
[Tutuyor](#)
[Benim Ol... Yoksa](#)
[Acıyı İkiye Katlarsın](#)
[Sırasını Almak](#)
[Büyüledi](#)
[Karıma Sarılıp](#)
[Bebeğimi Ona](#)
[Veriyorum](#)

Kralın Masum Köprüsü... 10 Mayıs'ta Geliyor... 16

Mayıs'ta

Güzel Kız.. Geliyor 2018

Virgin And The City... 2018'de Geliyor

Tüm Başlıklar

[Alexa Riley Amazon](#)

[Alexa Riley Web](#)

[Sitesi](#)

Tüm SICAK haberler ve KİRLİ ayrıntılar
için... e-posta listesine kaydolun!

www.AlexaRiley.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.